

Sa svečane akademije povodom Dana borca

(Snimio: V. Polić)

Svečano proslavljen Dan borca

ODANOST TITOVOM SAMOUPRAVLJANJU

Šibenčani su nizom radnih uspjeha i prigodnih manifestacija izuzetno svečano proslavili 4. srpnja, Dan borca ● U Tvornici aluminija u Lozovcu pušteni u rad novi pogoni ● Narodni zbor na vodičkoj Kozari ● Vojnici Šibenskog garnizona dali svečanu obavezu ● Partizanske vatre s porukom mira na Poljani maršala Tita i Trgu oktobarske revolucije (Stranica 2.)

SIBENSKI LIST

GLASILO SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XXV.
BROJ 1194

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik 12. srpnja 1986.

CIJENA
60 DIN

Sjednica Općinskog komiteta SKH Šibenik

Uhodati kritičku raspravu

„Političko-sigurnosna situacija u našoj općini je na zadovoljavajućoj razini — istaknuto je na sjednici Općinskog komiteta SKH održanoj 9. srpnja nakon podnošenja Ocjene političko-sigurnosne situacije na našem području. U diskusiji koja je uslijedila posebno je naznačeno da se u politici raspoređivanja osobnih dohodaka treba ponašati onako kako je to zakonom i Društvenim dogovorom o dohotku SR Hrvatske rečeno.

Na sjednici je, među ostalim prihvaćen i prijedlog operativnog Programa rada Općinskog komiteta SKH u kojemu stoji da se nameće potreba da se u općinskoj organizaciji SKH povede kritička rasprava o nekim ključnim aspektima bica i djelovanja Saveza komunista danas, o nje govoj socijalnoj-klasnoj strukturi, organiziranosti i metodama rada, primanju i napuštanju Saveza komunista, o društvenoj svijesti i problemima u društvu i Savezu komunista. Takva bi rasprava pridonijela da se praktični djelovanje organizacije SKH Šibenik u ostvarivanju kongresnih stavova i zaključaka i njene programske orijentacije — što realnije i temeljitije za snuje i vodi u narednom razdoblju. Kao podloga za takvu analizu i raspravu služit će rezultati idejno-teorijskog i istraživačkog rada u Općinskoj organizaciji SKH, rezultati Kongresa, kao i praktično političko iskustvo i akcije koje se vode u organizaciji SKH Šibenik.

Deseta generacija Političke škole SKH odjeljenje OK SKH Šibenik u lipnju je završila s radom. Čulo se na sjednici da se Politička škola u ne malom broju OOSK shvaća kao formalno i rutinsko ispunjavanje partijske obaveze, a interes i angažman većine OOSK svodi se tek na povremeno informiranje sekretara

o aktivnosti pojedinih polaznika i osiguranje mogućnosti polaznicima da, s obzirom na radne obaveze, sudjeluju u radu odjeljenja političke škole. A povrh svega, osnovne organizacije trebale bi raspravljati o radu i aktivnosti svojih polaznika u Političkoj školi. Osnovna opredjeljenja u budućem radu Škole trebala bi biti veća odgovornost OOSK pri planiranju, poticanju, predlaganju i stvaranju uvjeta za uspješan rad polaznika Političke škole, kao i praćenje njihove aktivnosti poslije završetka nastave.

Nadalje, bilo je govora i o daljnjoj odgovornosti OK SKH. Savjeta odjeljenja Političke škole, Komisije za idejno-politički rad i Predsjedništva OK SKH u realizaciji i organizaciji cjelokupnog rada vezanog za funkciju i koncepciju Političke škole, počevši od izbora polaznika i nastavnika, osiguranja materijalnih uvjeta rada, utvrđivanja dopunskih sadržaja, praćenja, vrednovanja rada polaznika i drugih pitanja.

U raspravi o Načrtu društvenog plana općine za tekuće srednjoročno razdoblje što je uslijedilo na kraju, rečeno je da otoci nisu dobili primjeren status, da je nužno razvijati i ulagati u ostale grane privrede kojih nema na našem području i da, bez obzira na te nedostatke, Načrt društvenog plana predstavlja stano-

vit zaokret u razmišljanju o budućnosti naše općine.

B. PERIŠA

Ljeto 86.

BEZ VELIKOG OPTIMIZMA

Navikli smo već početkom turističke sezone bilježiti brojke koje znače rekorde i prebacivanje prošlogodišnjeg prometa. No, ova nas je sezona pomalo »opekla« i novim deviznim zakonom i radijacijom i poskupljenjima za koja se tvrdilo da su opasnija od nje, pa se, izgleda, pribojavamo spominjati rekorde. Posebno turistički radnici koji su svjesni da su učinili sve kao i prijašnjih godina u pripremi sezone, ali s dosta neizvjesnosti u pogledu financijske završnice koja će uslijediti tek za nekoliko mjeseci. Već se pomalo pojavljuju i podaci o padu broja noćenja, o smanjenju domaćih posjetilaca, istina, ne na našoj rivijeri, ali sve to umanjuje optimizam i naših hoteljera.

(Stranica 3.)

Svečano zatvoren 26. JFD

DOVIDENJA, MALENI

Još jednom spuštenu je zastava Jugoslavenskog festivala djeteta. To znači oproštaj s glumcima, lutkama, glazbenicima, plesačima, režiserima, koreografima i stotinama drugih koji iz ljeta u ljeto, evo, već 26 godina pretvaraju grad barem na nekoliko tjedana u pozornicu velike dječje fešte. Ove godine gosti su bili izvođači iz cijele Jugoslavije te iz Brazila, Savezne Republike Njemačke, Francuske, Čehoslovačke, Norveške, Bugarske i Egipta. Bilo je svega: i balona i koncerata i igračaka i vatrometa, filmskih Tarzana i pravih mornara (s brodovima, dakako). Zato je klincima žao kad dođe vrijeme spuštanja festivalске zastave, kad oni domaći i gosti skupe svoje bojice, igračke, lutkice i glazbala i ne žele se više igrati. Na sreću, samo do sljedećeg ljeta...

Na slici: Detalj sa zatvaranja.

(Z. Š.)

(Snimio: D. Perkić)

NAGLASCII

Zajednička borba
naroda i narodnosti

Partija je od samog početka smatrala da borba za oslobođenje zemlje od okupatora i za uništenje njegovih domaćih suradnika može biti uspješna i dovesti do konačne pobjede samo kao zajednička borba svih naroda i narodnosti Jugoslavije, koji jedino oslanjajući se na vlastite snage mogu izvojevati svoje nacionalno i socijalno oslobođenje. Zato je Partija kao neposredni zadatak postavila okupljanje svih slojeva naroda, bez obzira na političke, nacionalne, vjerske i druge razlike u jedinstveni front otpora i borbe protiv okupatora i njegovih pomagača.

Borcima je na srcu
odgoj mladih

Prirodna je pojava da stariji naraštaj u ovom slučaju borci, postupno nestaju, ostavljajući mladoj generaciji da nastavlja borbom za bolju sutrašnjicu. Zbog toga, boračkoj organizaciji posebno leži na srcu kako i u kojem duhu će se odgojiti mladi naraštaj. Uloga nastavničko-pedagoškog kadra u odgoju mladih generacija je od izuzetnog značaja za naše društvo. Mogli bismo sebi postaviti pitanje da li smo sve učinili da se ova neosporna činjenica prilagodi dobrobiti naše zajednice i društva?

Laž je
da smo svi krivi

Borci smatraju da parolu »Svi smo mi krivi za nastalu situaciju« treba izbaciti iz našeg političkog rječnika i učiniti odgovornim one rukovodioce, bez obzira na funkciju, za konkretne propaše i greške koje su učinili svojim neodgovornim ili nestručnim rukovođenjem. Borcima je neshvatljiva činjenica da se društvenim sredstvima omogućuje štampanje knjiga i drugih, novinskih izdanja, a u kojima se kalja i blati ime druga Tita i naših revolucionarnih tekovina. Za to nitko ne odgovara, ni komunisti u tim izdavačkim kućama, ni društveno-politički organi i organizacije tog mjesta ili područja. O krivičnoj odgovornosti da i ne govorimo.

Povjerenje u
vlastite snage

Gubljenje povjerenja u vlastite snage ništa nam neće donijeti dobrog. Borci hoće da kažu da oni koji kukaju i plaču da nam je danas najteže i da ne vide izlaz iz krize ne mogu voditi ovaj narod ka boljem i da im je bolje da se udalje s političko-ekonomske scene. Mi borci nismo priznavali ovakva rezoniranja ni ocjene. Za nas nisu postojale bezizlazne niti nerješive situacije. To su naša historija i naš NOB dokazali i tko zna koliko puta potvrdili.

(Ulomci iz referata što ga je na svečanoj akademiji u povodu Dana borca podnio STIPE BARANOVIC, predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a)

Svečano proslavljen
Dan borcaOdanost
Titovu
samo-
upra-
vljanju

Diljem naše općine 4. srpnja, Dan borca obilježen je i proslavljen nizom manifestacija. Središnja proslava »poklopila« se s održavanjem 26. festivala djeteta i održana je na

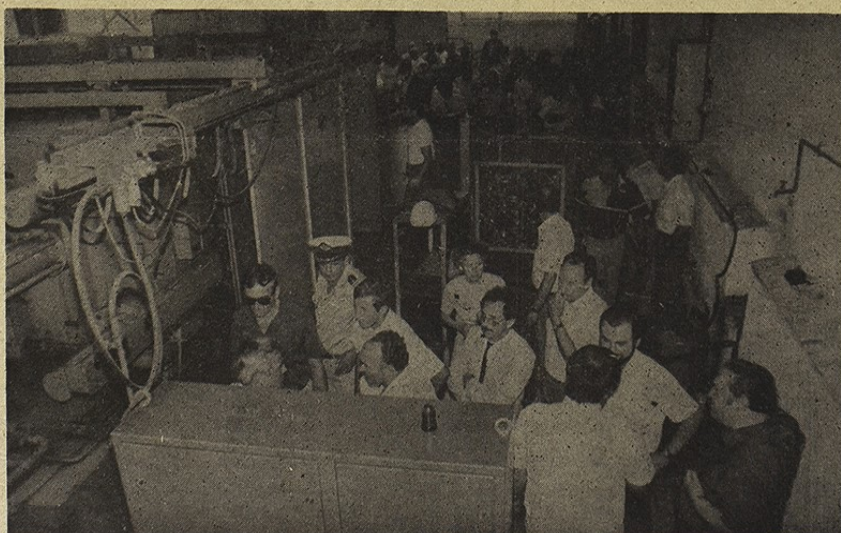
Ljetnoj pozornici ispred Gradske vijećnice, 3. srpnja. U prigodnom slovu Stipe Baranovića, predsjednika Općinskog od bora Saveza udruženja boraca evocirane su uspomene na

dane NOB-a i socijalističke revolucije i čvrsto izraženo opredjeljenje za borbu protiv svih negativnosti u društvu. Program je nastavljen nastupima Sibienske narodne glazbe, Dječjeg zbora »Zdravo male ni«, dječjeg folklornog ansambla »29. noemvri« iz Kumanova i RKUD-a »Kolo«.

kih aluminijsa i OUR-a »Informatika« zagrebačkog »Velebita« za proizvodnju ventilatora što će biti ugrađivani u domaće kompjutere. Na svečanosti otvaranja govorili su predsjednik Izvršnog vijeća Općinske skupštine Roko Gracin, direktor Tvornice aluminijsa Lozovac Stipe Mrša i Marijan

Nakon polaganja svečane zakletve
— stisak ruke

Razgledanje novog pogona u Lozovcu

Predsjednik OK SSRNH Šibenik Ivo Kundić govori na narodnom zboru na vodičkoj Kozari

Partizanska vatra zaplamsala je na Poljani

Istog dana ujutro proslavljeno je puštanje u rad dvaju novih privrednih pogona u Tvornici aluminijsa u Lozovcu: tlačnog aluminijskog lijeva i zajedničkog projekta lozovca

Hren, rukovodilac OUR-a »Informatika« Radne organizacije »Velebit«. Do kraja godine u tome će pogonu gdje je uloženo 150 milijuna dinara biti zaposleno još oko 35 radnika, a planirana je i proizvodnja 40 tisuća ventilatora i druge rashladne opreme.

Četvrtog srpnja, na vodičkoj Kozari održana je proslava koju je priredilo 17 mjesnih zajednica zapadnog dijela općine. Tom prilikom govorio je Ivo Kundić, predsjednik Općinske konferencije Socijalističkog saveza, Živko Pelajić, predsjednik Odbora za proslavu i Nikola Špirić, prvoborac toga kraja.

U isto vrijeme, svečanost i u Armiji: vojnici Sibienskog garnizona u prisustvu najbližih dali su svečanu obezbu, u kasarni »Rade Končar«, nakon čega ih je prigodnom riječju pozdravio Fridrih Moretti, komandant vojno-pomorskog sektora. Partizanske vatre s porukama mira na Poljani i Trgu oktobarske revolucije bile su kruna proslave. Uz kozaračko kolo i stihove pjesnika-sudionika Festivala, borci su se prisjetili slavnih dana NOB-a.

B. P.

(Snimili: V. Polić
i D. Perković)

Teme i dileme

Procijeni pa zaključ

Procjena političko-sigurnosnog stanja u općini jedan je od onih dokumenata što nose oznaku strogo povjerljivog materijala, pa bi po logici stvari trebala biti dostupna tek užem krugu društveno-političkih radnika (samih procjenjivača stanja). Ali, kao i sve dosadašnje i ona što ju je ovih dana usvojio OK SKH i njegovo Predsjedništvo, osim »politikantskog frazerstva« i uopćenih formulacija koje govore o apstraktnim neprijateljima i kojekakvim iznimama, ne sadrži mnogošta, a ponajmanje konkretne primjere koji bi eventualno upućivali na odgovarajuću aktivnost. Izrada procjene ipak je tek administrativni posao objedinjavanja podataka prikupljenih iz nadležnih organa i institucija, pisana po usvojenoj šablonsiranoj metodologiji, bez imalo opravdanih povjerljivih informacija. Sve su te informacije već poodavno u opticaju, javno, medijski i kuloarski.

Cemu i kome onda takva procjena služi, a posebice kada se znađe njena sudbina? Poslije pažljivog čitanja (i jednako pažljivog slušanja) još pažljivije se pohranjuje u dobro zaključani trezor kako bi ubuduće bila potpuno nepristupačna znatiželjnicima i mogućim neprijateljima. Samo trezor ne može zaustaviti protok informacije, naročito kada one u njega dospijevaju (zahvaljujući proceduri i našoj smiješnoj političkoj praksi u kojoj je mišifikacija informacija još uvijek oblik svijesti i način razmišljanja) s popriličnim zakašnjenjem. Ako se po količini ispisanog papira ocjenjuje stupanj značaja nekog dokumenta, ovaj je bez sumnje izuzetno važan. No, nije li ipak riječ o primitivnom kompleksu birokratske papiromanije koja se mrtvim slovom brani od svoje praktične impotencije?

Nažteže je biti kratak i jasan. To je jedino moguće opravdanje za procjene (i slične dokumente) kakve se već godinama uporno pišu, a rijetko koriste (pa i u posebnim okolnostima koje nalažu da se u njih zaviri) kao praktična podloga za djelovanje kontra takozvanih neprijateljskih, opozicijskih i drugih snaga. Jest, mi tvrdimo da one djeluju ali ih uporno ne želimo identifikirati, samozadovoljni spoznajom da su uočene, pa makar i njihovi nosioci ostali bezimni a mi bez efikasnog oružja koje bi valjalo upotrijebiti u obračunu s njima.

Put od konstatacije do akcije predug je i teško se prevlađuje, osobito kad konstatacija ima formu čuvene imaginacije. Kada smognemo snage da opazimo imenujemo, pojave lociramo a nosioce prozivamo vjerojatno ćemo biti bar korak dalje od procjenjivanja. Moguće se tada naša poslovlična tolerancija neće više doimati kao nemoguć, već kao izraz lucidnosti i promišljenog dugotrajnog zavaravanja protivnika. Ako je tako nešto uopće moguće izvan razmišljanja.

D. BLAZEVIC

S jedne od pramoštenkih plaža

LJETO 86.

Bez velikog optimizma

S takvim smo se razmišljanjima uputili ovoga tjedna do naše najveće turističke radne organizacije do »Sibenkinog« »Ugostiteljstva« koje ima tri osnovne organizacije te stano- vit uvid u cjelokupno područje na kojem istina, poslu- je još čitav niz turističkih kolektiva i poslenika.

— Cilj nam je bio ove godine popunjenost kapaciteta od 90 do 95 posto što za sada postižemo — rekao nam je direktor Josip Huljev. Posjet kampova je na razini prošle godine koja je bila dobra. Očekujemo da ova situacija potraje do kraja sezone s tim što imamo 75 posto stranih i 25 posto domaćih gostiju.

Jedna četvrtina kapaciteta popunjena domaćim gostom može biti stanovitu iznenađenje samo za onog koji ne zna da je »Solaris« svake godine ostavljao rezervirano 10 posto svojih postelja isključivo za jugoslavenskog turistu. Stano-

vita olakšica je i to što je špi- ca za njega sužena na razdoblje od 11. srpnja do 20. kolovoza dok izvan toga plaća i do 20 posto jeftinije.

U povodu Dana borca u sklopu »Solarisa« otvoreno je turističko naselje »Vile Solaris« kapaciteta 170 ležajeva od kojih je trenutno već popunjeno 150. U dogovorenom roku podigla ga je »Industrogradnja«, a u njega je uloženo 400 milijuna kredita »Jadranske banke« uz još vlastitih sredstava.

— Otvaranjem tog naselja praktično je završeno investiranje u smještajne kapacitete »Solarisa« — kaže Mate Dulić direktor OOUR-a »Solaris«. Dalje možemo ići samo na izgradnju zabavno trgovačkog centra, na poboljšanje kvalitete usluge i proširenje izvanpansionske ponude.

Ove smo godine posvetili posebnu pažnju uređenju okoliša, cvjetnjaka i cvijeća, sportskih terena. Pokušavamo se prema gostu ponašati kako naj-

bolje možemo otuda opet ona rampa koja nije tu da spriječi ulazak nego kao izvjesna zaštita. Imamo opet puno problema s onima koji ovamo dolaze na kupanje, ali i s motoristima — nastavlja M. Dulić.

Od objekata »Rivijere«, kako čujemo od generalnog direktora Huljeva, odlično radi »Miran«, »Borovnik« je adaptiran isto kao i autokamp na Martinskoj. Taj je kamp, u kojem od travnja boravi prosječno do 60 stranaca, još prošle godine dobio dva bazena s morskom vodom, novu recepciju sanitarnu čvorove.

— Od ove godine išli smo i sa organiziranim plasmanom kućne radinosti — kaže Huljev. Uz Primošten, Rogoznicu, Brodaricu, Murter i Biograd ponudili smo i otoke Pašman, Prvič i Zlarin. Nismo u potpunosti zadovoljni jer se ti kapaciteti sad nude kao Bemex-ova sela, ali rezultati će se ipak tek pokazati.

J. P.

POSJET »POLIPLASTU«

Iza plaža, šetališta, kafića i hotela kao tipičnih kulisa obmane ljetom teku zapravo obični radni dani. Takvog dana navratili smo i u »Poliplast«, radnu organizaciju za pregradu plastičnih masa koja

je prije 16 godina na Subićevu zamijenila nekadašnju »Jadranku«.

U dijelu pogona vlada mir jer je godišnji odmor za neke od ukupno 380 radnika sretno uklopljen u stanku za uređivanje strojeva. Tamo gdje se radi »punom parom« razgovaramo sa tkalcem Vesnom Maleš: »Danas sam na poslu prvi dan poslije godišnjeg odmora pa su mi strojevi prebučni. Inače, navikneš se. Plaće mogu stati, makar bi trebalo više, jer cijene se penju velikom brzinom. Meni najviše smeta što treća smjena nema toplog obroka... Radim četiri godine.«

Prehrana radnika, s najamom, organizirana je u obližnjem »Izgradnjinom« radničkom hotelu. Radnici

izabiru topli obrok ili novčanu naknadu. Što se plaća tiče, priča nam Miljenko Stojić, rukovoditelj plansko-analitičkog sektora: »U prvom tromjesečju prosječni osobni dohodak je 56.130 dinara, s porastom koji je manji od općinskog. Politika osobnih dohodaka prati objektivno probleme poslovanja pa tako ljudi bez svoje krivice imaju ne baš zavidne plaće. Lani smo poslovali bez ostatka dohotka.«

U jednom od pogona komentiramo te podatke s Jovom Dobrićevićem, alatničarom, radnikom od prvih »Poliplastovih« dana. »Zadovoljan sam poslom. Rješavaju se i stambeni problemi. Prekolani je podijeljeno 9 stanova, sada imo još pet novih na Kr-

avavicama. Znaete kako je, treba mladim ljudima. Hrana je dobra, a plaća nije nikad dobra, čovjeku je danas uvijek malo.«

Tehnički direktor Boris Gončini ljubazno nam u šetnji pogonima objašnjava što i kako radi i kako posluje »Poliplast«. Dvije su tehnologije: prerada visokotlačnog polietilena i izrada platnene i tkane ambalaže. »Poliplast« je u svakodnevnom životu prisutan raznim proizvodima: vrećicama, mrežama, folijama. Od ukupnog broja zaposlenih 60 posto je žena, pretežno u pletenju i tkanju. »Poliplast«, kaže Gončini, dijeli plasmanske i druge probleme svoje branše.

Posao se ne doima preteškim u nekim pogonima,

Veliki stroj sam »vrti« plastične vrpce, a radnik čita novine. Kazuje nam Željko Trklja, priređivač plastičnih masa u ekstruziji tračica da je u »Poliplastu« od 1980. godine. »Posao zaista nije pretežak. Topli obrok ne uzimam, koristim naknadu, a još nisam bio u prilici tražiti stan. Plaća je mala.«

Za strojem koji izbacuje plastične vrećice za pakiranje zatekli smo minutu-dvije prije marendne Branke Jukić: »Zadovoljna sam. Znaete kako je, plaće nikad nije dovoljno. Inače, imam riješen stambeni problem, a topli obrok preskafem zbog djeteta. Nije posao težak, samo da ga je više...«

Z. ŠEVERDIJA

Čovjeku je uvijek malo

REPORTERSKE SKITNJE PO MURTERU

Po zaradu i more - s Jahorine

Marina »Hramina« je naj-reprezentativniji murterski turistički objekt, pa smo od nje počeli skitnju po mjestu koje će iduće godine proslaviti pola stoljeća turizma.

Vjera Juran na recepciji marine nam raportira: »Kroz je današnji apartmana s trideset i šest kreveta prošlo je dosad tristo turista, a kroz marinu više od dvije tisuće. Zadovoljni smo. Trenutno je na moru, u plovidbi, stotinjak brodova s oko petsto nautičara.«

Sve se to vidi i po broju parkiranih automobila u kru gu marine. Premda je vrijeme ručno, nema gužve u lijepo uređenom restoranu. Konobar Ive Turčinov nam veli: »Pedesetak ručaka i stotinjak večera serviramo gostima. Jučer smo inkasirali oko sedamsto tisuća dinara. Za koji dan bit će bolje.«

● STATUSNA NEIZVJESNOST

Nedjelja je, ali u marinu je kao i svakog drugog dana. Radno. Pere Bašić dizalicom spušta u more iz daleka prispjelo plovilo, a dežurni je mehaničar Dragulo Šikić. Mnogo su vlasnici brodova zao-kupljeni pripremama za odlazak na more.

Konobar Zdravko Turčinov izražava nam zabrinutost zbog budućeg statusa marine. Primjećuje: »Predugo traje ova neizvjesnost. Još bi bilo najbolje da uđemo u sastav »Adriatic kluba Jugoslavija«. Više od sedamdeset nas je ovdje stalno zaposleno, a bilo bi mjesto i za nove radnike kad bi se napravilo sve što je predviđeno. Marina je locirana na pravom mjestu i pruža izvanredne mogućnosti za turističku afirmaciju Murtera.«

Više od godinu dana da pod sjetimo zaposleni u marinu nastoje se izdvojiti iz Radne organizacije »Slanica«. Čeka se sada na odluku Suda udruženog rada. Ipak, radi se, a gosti, barem nam se čini, ne primjećuju o organizacijskoj pat-poziciji. Ali, ipak bi bilo najbolje da se, napokon, razmrsi taj čvor, koji nije po vod reporterskoj skitnji, pa

— idemo na obližnju novoizgrađenu benzinsku stanicu (na slici) koja gorivom opskrbljuje i brodove. Valjda zbog toga, da se našalimo, nisu dovršeni (asfaltirani) prilazi tom objektu, što se gradijo poput Ska dra. Zapravo, brzo se izgradio, ali je godinama bio u planovima.

— Stranci nisu osobito skloni privatnom smještaju, koji je kičma murterskog turizma, a za domaće je skupo i dolaze nešto kasnije, pa restoran »Kornat« s prostranom tera-

je interijer. Za pultom je Divna Juraga. Radi na blagajni, pa nije najbolje upućena u prijava gostiju.

Listajući stare knjige saznajemo da je kroz »Kornaturist« lani prošlo 2.435 inozemaca, prekolani 1.648, a 1983. godine 1.573.

Mjesna turistička agencija je, međutim, jedno od deset mjesti kojima se treba obratiti za podatke ako se želi doći do točnog dnevnog broja turista u mjestu. Odustajemo stoga od obilaska svih recepcija i zadovoljavamo se procjenom da u Murteru trenutno ima oko dvije tisuće gostiju, a od toga na moru čitava četvrtina.

Skitajući se po Murteru zapazimo po objektima »Slanice« dosta nepoznatih osoba u bijelim bluzama. Saznajemo da je riječ o tridesetak Sarajlija, Stigoše ravno s Jahorine. Da zarade i mora se nauživati. Mogli bi i murterski konobari zimi na Jahorinu, ali, čujemo od Ive Petrovića i Mile Turčinova, da im se više isplati ribariti ili se kod kuće baviti nekim drugim poslom.

● SARAJKA IZNAJMLJUJE ČAMCE

Jednu smo Bosanku zatekli na recepciji »Kluba Kornat« na rivi. Iznajmljuje čamce. Strancima uz dnevnu cijenu od 50 maraka, a domaćima za 5.000 dinara. Trenutno su dva čamca u najmu, saznajemo.

Simpatična Sarajka je očito, nova i nedovoljno upućena, pa o robinzonskom turizmu na Kornatima pruža štu informacije i upućuje nas na šeta. Mi, međutim, idemo dalje, a put nas vodi uz konobu s crnim i bijelim vinom po 400 dinara.

Domaci su zaposjeli sva mjesto u konobi, što je najbolja reklama za vinogradara iz Sonkovića. Znaju Murterani što je vino, a posebno sastav kojeg smo zatekli. Najstariji je Andrija Ježina. Blizje je devedeset nego osamdeset, a tu su još: Drago Jelić, Sime Ježina, Petar Bašić, Stipe Markov i drugi, svi iznad sedamdesete.

KORNATSKA PAT-POZICIJA

Nisu samo »Slanica« i marina »Hramina« u pat-poziciji. S nacionalnim parkom »Kornati« je ista situacija. Zadrani, odnosno Saljani, ne odustaju od OOUR-a za turizam i ugostiteljstvo. Murterani su za jedinstvenu radnu organizaciju, Savjet za zaštitu prirode Sabora SRH je za izdavanje uvala Telašćica iz Nacionalnog parka, manje upućeni za nove dogovore i sporazume...

— Ovakvo se više ne može. Za ovo ljeto, istina, više se ništa ne može učiniti, ali do drugog bi ko-ješta trebalo staviti na pravo mjesto. Najrealniji je prijedlog Savjeta za zaštitu prirode SRH, odnosno Republičkog zavoda za zaštitu prirode. Sve je drugo samo produžavanje agonije i na štetu je Kornata. U to sam se uvjerio u proteklu godinu dana, koliko sam dugo direktor Nacionalnog parka »Kornati« — veli nam Rajko Cuzela-Papata.

Tridesetak je Sarajlija na sezonskom radu u objektima »Slanice« ● Zadovoljni sezonom u marinu »Hramina« ● Kampisti u Podvrškama i dalje bez ugostiteljske usluge ● Nedovršena Kornatska ulica i recepcija za robinzone

Na Lukama, suprotno od marine »Hramina«, uz novoizgrađeni restoran koji na principu samoposluživanja može izdati i do tisuću i po ručaka i večera, nikla je nova lučica, a sada se gradi i recepcija za iznajmljivanje novonabavljenih plastičnih čamaca i upućivanje gostiju u Kornate. Šeta što nije na vrijeme dovršena.

Inače, svemu bi tome, čini nam se, više bilo mjesto u marinu nego ovdje na Lukama. Sve nam to miriše na konkurenciju, dupliranje dje latnosti u prvom redu.

Još nešto: četrdesetak plastičnih jaka još uvijek tu na Lukama zauzima dio prostora plaže, od dviju ljetališta za djecu i dalje je samo željezna konstrukcija, a zelenilo ispred restorana nije okopano i obno vljeno.

● PAUK I VODA — ZELJE

Do početka sezone nije dovršena ni Kornatska ulica. Raduje što je ipak došla na red i što će predio Luke već uskoro biti povezan suvremenom prometnicom s ostalim dijelom mjesta.

Na Slanici ništa nova. Zapravo, na nekim je prostorima zabranjeno parkiranje, a domaći turisti, Česi, Mađari i Poljaci pretežni su gosti tamnijeg kampa treće kategorije. Onih sa čvrstom valutom malo je kao i lani. Nešto su brojniji u predjelu Podvrške, gdje se domaćini ni ove godine nisu pobrinuli za osnovnu trgovačku-ugostiteljsku uslugu. Šeta.

U hotelu »Colentum« je od dvjesto raspoloživih popunjen tek pola kreveta, a sudeći po brojnim putnim torbama ispred odmarališta željezničara, za neke je gotovo s ovogodišnjim ljetom, barem što se mora tiče.

Umorni od skitnje stižemo u uvalu Vučigrađa. Tamo je također kamp u kojem je trenutno šezdesetak uglavnom konvertibilnih gostiju. Već je i vrijeme za večeru, ali to se ne bi dalo zaključiti po praznoj terasi istoimenog restorana »Slanice«.

Vraćamo se u centar mjesta gdje nam Tomislav Kulušić, zaposlen u mjesnom kinu, pripovjeda da je prodano oko 150 ulaznica, što je malo za početak sezone i gledalište od tisuću sjedišta.

S polupraznih terasa netko je glasnie spomenuo pauka, što znači da ni ovdje (i sada), dok još nema mnogo gostiju i automobila, vozači nisu suviše disciplinirani, a slavine su suhe, kao i obično, pa o tome samo uzgred i na samom kraju ova- ga raporta. Zapravo, sve što bi se o vodi kazalo bilo bi ponavljanje već mnogo puta rečenog.

O. JURETA

Vodice

KADA CENTRALA?

U ovom trenutku je još uvijek neizvjesno kada će Vodice dobiti novu telefonsku centralu kapaciteta 2000 brojeva, za čiju isporuku se predviđa da je potrebno oko 24 mjeseca, po cijeni od 23 milijarde dinara s tim da se kod uplate daje 25 posto avansa, a ostalo se plaća sukcesivno.

Zbog toga je i održan sastanak mjesnih zajednica Vodica, Srime, Tribunja, Prvici Luke i Sepurine, gdje je između ostalog zaključeno da do sada 466 prijavljenih pretplatnika, koji su spremni (od toga njih 150) odmah uplatiti 250.000 dinara, nije dovoljno, odnosno da 11,6 milijardi iziskuje pronalazanje još dodatnih sredstava. Na kraju dodajmo da su se predstavnici mjesnih zajednica dogovorili da se nastavi s anketom prikupljanja telefonskih pretplatnika do 31. kolovoza i da se tako pronađu potrebna sredstva (11,4 milijarde), kako bi se centrala naručila još ove godine. Ovaj nas primjer upućuje kako dobra volja nije dovoljan faktor ostvarenja cilja, već za to trebaju i neki drugi izvori, koji u ovom slučaju predstavljaju (ne)rješivi problem.

OKRETANJE KULTURI

Da li je ovaj naslov točan (i koliko) može potvrditi podatak, da je oko stotinjak ljudi, većinom turista, ali »iznenađujuće« mnogo više Vodičana, pratilo večer poezije poznatog našeg pjesnika Ljubivoja Ršumovića, koja se održala u prostorijama novootvorene likovne galerije »Bast«. Zavidljivo je bilo prisustvovati recitatorskoj izvedbi pjesama, a još više je bila impozantna »atmosfera tišine« koja je vladala među prisutnim posjetiocima.

No kako to ne bi bilo samo iskrica kulturnog oduševljenja, dokaz više o zainteresiranosti mještana za kulturna zbivanja bilo je nastup (po prvi put) poznatog komornog ansambla »Amor Artis« iz New Yorka. U inače dupkom punoj crkvi sv. Križa, gdje je koncert i održan, traženo je mjesto više, a impresionirani posjetoci ostali su još dugo nakon koncerta na nogama pljšećuci izvođačima, koji su na jedan originalan način izveli poznate skladbe Mozarta, Vivaldija i Bartoka, te se na taj način odzihali svim prisutnima.

Na kraju se može zaključiti da ovaj kulturni ushit ne može, i ne smije biti, samo trenutak oduševljenja, već se s tim mora nastaviti, prvenstveno se tu misli na dovođenje poznatih kulturnih — recitatorskih sastava koji bi upotrijebili repertoar i želje kulturnih poklonika, kojih je ovih dana zaista mnogo među gostima, a još više među srdačnim domaćinima. Na kraju krajeva pokazala su to i ova dva nastupa.

Z. KABOK

Krapnjem
uzduž i
poprijeko

OTOK TIŠINE

Od mula na Brodarici do Krapnja svega je nekih petstotinjak metara leuom Mjesne zajednice. Krapanj je otok tišine i starih — toliko blizu, a opet daleko od vreve Jadranske magistrale i onoga »ZIMMER FREI« njego-ve djece sa suprotne strane. Danas je na njemu oko tristo duša, a u školi je petoro najmlađih. Kada je nekada bilo gotovo dvije tisuće otočana, četiri razreda bila su puna. Jedan od većih problema Krapnja trenutno je vodo- vod. Otok koji je prvi nakon Briona dobio vodu s kopna treba zamijeniti stare salonitne cijevi novim, plastič- nim, u čitavoj dužini do Brodarice. Cijevi je dao »Vodovod« a podvodne ra-

dove preuzet će Krapljani na sebe. Problem je valjda, više arhitektonski negoli kakav drugi i ružna limena samopostuga odmah na pristaništu, tek jedna jedina krčma i poneki izdavač soba. Dnevno za vrijeme sezone znade tu biti i po tisuću turista. No, sve to ne znači da se Krapnju ne treba vra- ćati.

Spužve

Najgore su spužve između Kube i Bahama, a najbolje u Jadranu, točnije u našem dijelu. Spužve su pronijele svijetom ime Krapnja, hranile otok, a

Krapanj je zadesila sudbina svih naših otoka: mladih nema

Crkveni muzej

Tik do crkve sv. Križa, u franje-vačkom samostanu iz 1450. godine smje-šten je i stalni postav crkvenog mu-zeja, a čitav kompleks je od izuzetne kulturno-povijesne vrijednosti. Tri mramorna oltara stare crkve (nova je sagrađena 1937.) i originalna ikona iz 15. stoljeća uspomene su na ta vreme-na. U muzeju je nekoliko stotina izlo-žaka, među ostalim dvadeset inkuna-

Don Pio Pejić u crkvenom muzeju

Snimio: V. POLIĆ

Spužve su nekada hranile Krapljane

danas je ta privredna grana zamrla. U »Spužvaru« je desetak ronilaca, koji uglavnom rade na podvodnim radovi-ma, a lov spužava tek je na drugom mjestu. Veći dio ponude »Spužvara« otkupljuje se. Jerko Tanfara: »Iza os-lobođenja bila su 72 ronilaca u rad-nom odnosu, kasnije je loša politika prema spužvarstvu sve srušila. Oni koji su trebali pomoći otkazali su, a dio je krivnje i na nama. Nismo radili što i drugi, nismo bili složni, a bez toga nema napretka«.

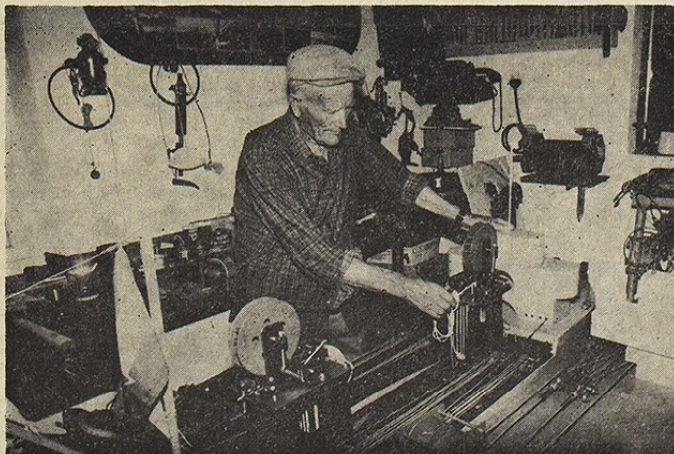
bula i na zidu redovničke blagovaonice »Posljednja večera« Francesca de Santacroce, naručena u 16. stoljeću. Zanimljivi su i slikarski radovi Am-broza Testena, franjevca koji je umro 1983. godine i čije se slikarstvo nije vrednovalo sve do 1975. Prošle godine Općinski zavod za zaštitu spomenika kulture uredio je krov samostana, a ovih dana rekonstruiraju sobe. Na fo-tografiji je fra Pio Pejić, gvardijan ispred nekoliko izložaka vezanih za povijest ronjenja u Krapnju. B.P.

Vodice

Bogat kulturni program

Nastup raznih kulturno u-mjetničkih društava, svako-dnevni sportski susreti radni-ka, osoblja i gostiju hotela te još mnogo raznih sadržaja i više su od navedenog naslova. Jedini vodički hotel A kate-gorije već dugi niz godina s uspjehom privlači goste, bo-gatim sadržajem (i ponudom) kulturnih i drugih aktivnosti Tako su do sada npr. na ljet-noj terasi tog hotela gostova-li: KUD »Donji Miholjac«, i folklorni ansambl »Gradimir« iz Beograda. Na kraju napo-menimo da goste svake večeri zabavlja već afirmirana vodič ka grupa »Napokon«, kojoj je ovaj angažman ili bolje reći povjerenje iskazano od strane odgovornih ljudi hotela krana dugogodišnjeg rada i djelova-nja.

(Z. K.)

J. Tanfara: kako će se pokazati novi izum

Tijesno

Novi turistički sadržaji

Ovogodišnju turističku se-zonu dočekali su tješnjanski turistički radnici sasvim spre-mni, iako nisu realizirane sve planirane aktivnosti. Naime, nije izgrađen restoran druš-tvene prehrane, a početak iz-građnje turističkih sadržaja u drugoj polovici uvala Ra-stovac prolongiran je za je-sen ove godine. O tome smo razgovarali s rukovodiocem turizma i ugostiteljstva u RO »Rastovac« Brankom Coli-ćem:

— Najviše sredstava utro-šili smo u autokampu »Jazi-na«, koji proširen i preure-đen može primiti preko tisu-ću gostiju dnevno. Proširena je samopostuga, adaptiran re-сторан, te uređena cisterna za pitku vodu. Svi ti objekti već su dobrano u funkciji, budući da u kampu trenut-no ljetuje oko 200 gostiju, od čega 170 inozemnih. Ino-zemni gosti plaćaju 13 DM (dnevno po osobi) za kom-pletne usluge, dok domaći gosti plaćaju 1000 dinara po osobi. Posebnu pažnju pos-većujemo opskrbi, kulturno-zabavnom životu i organizaci-ji izleta za kampiste.

Tijesno raspolaže s 1500 kreveta u kućnoj radinosti, uglavnom u sobama druge kategorije (130 kreveta prve kategorije i 70 apartmana). Zbog nedostatka restorana društvene prehrane ove sezo-ne privatni smještaj nisu po-nudili agencijama, pa privatni iznajmljivači prodaju so-be preko Turist-biroa. Tek za iduću sezonu planira se ugo-voriti prodaju 50 apartmana za jednu austrijsku firmu (GRUBER iz Graza), a poku-šat će se surađivati i s do-maćim turističkim agencija-ma. Trenutno u kućnoj rati-nosti boravi 240 gostiju, ug-lavnom inozemnih, što je na prošlogodišnjoj razini. Pro-blem vode već je uveliko ak-tualan, što će bitno utjecati na kvalitetu kompletne turi-ističke ponude.

— Pregovori oko izgradnje rekreacijskog centra u dru-goj polovici uvala Rastovac još su uvijek aktualni — na-glasio je v. d. direktora »Ra-stovac« Milivoj Špadina — i nadam se da će biti okonča-ni do kraja ovog mjeseca. Naime, odgovornima u mari-borskom TAM-u ponudili smo prednacrt samoupravnog spo-razuma, nakon čega ćemo za-jednički sačiniti samouprav-ni sporazum o početku i za-vršetku gradnje, kapaciteti-ma i investicijama. Prema-našoj zamisli, u tri faze iz-građio bi se autokamp (1000 osoba), bungalov-naselje (oko 300 ležaja) i razni sportski i rekreacijski objekti, za što planiramo zajednički utrošiti 3 milijarde dinara. Otkup ze-mljišta i početak gradnje pla-niramo na jesen ove godine.

LJ. JELOVČIĆ

STUDENT CENTAR

Sve više posla za
đake i studente

»Student centar« proširio je svoje djelatnosti i prošle godine registrirao blizu 200 korisnika svojih usluga. Na ime tih usluga studentima i đacima isplaćeno je 130 milijuna novih dinara. U prva tri mjeseca ove godine slika je bila još povoljnija, radilo je, naime, 11 posto više omladinaca nego u prva tri mjeseca lani, a prosječna zarada bila im je 100 posto veća. Zanimanje za ovu radnu snagu posebno poraste u vrijeme turističke sezone.

Uz to se »Student centar« brine i o smještaju đaka i studenata te njihovoj prehrani. Već treću godinu daci i studenti mogu se po izuzetno povoljnoj cijeni (100 dinara za obrok) hraniti u restoranu »Jedinstvo«. Ostatak cijene od nekih 320 dinara nadoknađuje Zajednica usmjerenog obrazovanja. Kako mi u Šibeniku nemamo domova za omladinu mladi su smješteni po privatnim kućama. U razvojnim planovima »Student centra« nalazi se i izgradnja đak-kog doma sa 250 ležajeva. U ovom srednjoročnom planu trebala bi biti gotova projektna dokumentacija.

Centar je u posljednje vrijeme proširio svoju djelatnost i na kulturno zabavne aktivnosti. Počelo je nedavnim pripajanjem OKUD-a Šibenik i zamjenom imena u KUD »Centar« te izuzetno bogatom ak-

tivnošću neposredno pred sam Festival i u njegovu toku. Mali folkloristi iz Centra bili su domaćin čak pet grupa djece iz naše zemlje i inozemstva i nastupali s njima na Festivalu. »Student-centar« kupio je 40 novih nošnji. Folkloriste ovoga ljeta očekuje put u Njemačku i Francusku.

— Mislimo da smo — kaže direktor »Student centra« — ostvarili ono što nam je bio zadatak i cilj. Osiguravamo posao onima koji ga trebaju i koji se pretežno sami izdržavaju; osiguravamo i smještaj, istina u privatnim stanicama, ali po cijenama za domove, organiziramo prehranu a, eto, krenuli smo i u ovu kulturno-zabavnu djelatnost pa ćemo vidjeti kako dalje sve to obogaćivati i razvijati.

J. P.

Kinematografi

SIBENIK: američki film »Striker« (do 13. VII)
američki film »Jahač kroz vrijeme« (od 14. do 16. VII)
meksički film »Laka žena« (17. VII)
američki film »Dan ubojica« (od 18. do 20. VII)
20. APRILA: talijanski film »Bombarder« (do 13. VII)
tal.-amer. »Gunan — kralj barbara« (od 14. do 15. VII)
američki film »Kolo sreće« (od 16. do 17. VII)
američki film »Strava u Ulici briještova« (od 18. do 20. VII)

Dežurna ljekarna

VAROŠ Ulica bratstva i jedinstva 32 (do 18. VII)

Iz matičnog ureda

Rođeni

Dobili kćerku: Milorad i Helena Šarić, Dušan i Marija Šorgić, Davor i Marina Seneta, Đino i Sandra Lugović, Ivica i Adriana Mikulandra, Stevan i Marica Popović, Ive i

Ankica Vukšić, Gojko i Mirjana Ergić, Miljenko i Branka Krnić.

Dobili sina: Živko i Marta Brković, Petar i Jagoda Pipunić, Ante i Mirna Antić, Selimir i Mira Vukšić, Divko i Biserka Stojić, Goran i Dobranka Kašić, Zvonko i Verica Troškot, Sime i Edita Strikoman, Đorđe i Ilika Janjić, Zoran i Tonka Mikulandra, Davor i Branka Rončević, Ante i Ana Ojđanić, Ivan i Jelena Đira, Zlatko i Ilijana Rukavina, Ante i Svetlana Pelajić, Salih i Redija Musić.

Vjenčani

Suzana Šimić i Josko Jaram, Zorana Lacmanović i Mirko Brković, Jadranka Strujić i Ivan Delić, Dajana Periša i Ivan Blaće.

Umrli

Ivica Marić (29), Ive Grgas (56), Šimica Juraga (73), Mate Dodig (82), Ante Jelovčić (72), Josip Ilić (74), Josko Bralić (58), Tomica Kursar (84), Ljubomir Sladić (58), Cvita Burazer (79), Ivan Koljanin (68), Ivan Nakić (65).

ŠTEDITE
KOD JADRANSKE
BANKE

Bez

kurtoazije

Susret u prolazu:

Radini mundijali

Radoje Stupin, »Rivijerin« konobar u restoranu »Turisti« u sedamnaest godina radnog vijeka »prebrodio« je četiri svjetska nogometna prvenstva, sve na nogama, između dviju narudžbi. »Mundijali« mu nekako dođu kao računanje vremena provedenog u ugostiteljstvu i kao dobra ilustracija samog konobarskog posla u kojemu je osim problema što moraju ostati u »civilnoj« odjeći vrlo važno znati i mnogo toga o radu u kojemu se živi i sve to popratiti smješkom.

— Da, to je vrlo temperamentan i zanimljiv posao. Konobar uostalom i reprezentira područje na kojem radi. Stranci često žele saznati nešto o gradu u koji su došli, pa sam eto, rađajući u struci upoznat i s poviješću Šibenika, ukoliko mogu dati informaciju o mnogim stvarima. Ima lijepih i ružnih trenutaka kao i svagdje, uostalom. Ne pamtim kada sam, recimo Novu godinu dočekao kod kuće, a i supruge mi je također ugostitelj. Ima tokom godine dosta svečanosti i praznika i uvijek se radi, zna se dogoditi ponekad da treba ostati i do 4—5 sati ujutro, već u osam mora se biti na poslu. Domaći gost nekako je najdraži, a i tradicionalno je daleko veći potrošač od stranca. A evo, iz godine u godinu platežna moć naših ljudi sve više slabi. Imao sam ovdje stranih gostiju koji su mi rekli da im je dosta skupo, a i da se cijene ne slažu s onim za koje su oni informaciju dobili u svojoj zemlji. U toku godine mi šalje moćne cijene smještaja, hrane i pića agencijama, međutim dok sezona počne, to poskupi, pa je i to jedan od razloga što nas ponekad gledaju s nepovjerenjem. Osobni dohodak mi je negdje oko 78 tisuća dinara, ne mogu se potužiti, ima i daleko nižih primanja. Prije se nešto moglo dobiti i od napojnice — ne kvaliteta usluge nije opala, već su cijene učinile svoje. Ima dosta skupih jela na jelovniku od kojih u toku dana vrlo malo prodamo, ili gotovo nikako, a sve zbog ci-

jene. A oni »pravi« gosti, koji mogu potrošiti, radije odlaze negdje gdje je organiziranje, gdje mogu više vidjeti i bolje se provesti. Radio sam u Skradinu gdje su gosti nautičari — to je savim drugačiji gost koji mo-

že potrošiti, a između njega i onoga prosječnog osjetna je razlika. Inače, malo se ljudi opredjeljuje za ugostiteljstvo — novi objekti se ne otvaraju, ne ulaze se u to...

B. P.

(Snimio: D. Perković)

Gostuje
„Ruska
pjesma“

Pod pokroviteljstvom Turističkog saveza općine Šibenik, Centar za kulturu organizira niz priredaba pod nazivom »Ljeto '86«.

Raznolik i bogat repertoar obećava dobru ljetnju zabavu domaćinima i gostima šibenskog područja.

Priredbe se ne održavaju samo u Šibeniku nego i u ostalim turističkim mjestima: Vodicama, Tijesnu, Skradinu, Primoštenu, Murteru itd.

Tokom srpnja i kolovoza imat ćemo priliku vid-

jeti Kazališnu družinu »Histrion« iz Zagreba i »Glumijadu« te »Galu« u izvođenju Perice Martinović i Gorana Matovića. Muzičke priredbe dominiraju i sigurno će privući veliku pažnju ljubitelja glazbe. Nastup klapa »Bonaca« i »Jadrija«, zbora KUD-a »Ivo Lola Ribar« iz Beograda, ansambla »Ruska pjesma« iz SSSR-a te orguljaša Davida Pizzara iz SAD, da izdvojimo samo neke, zadovoljit će ljubitelje svih vrsta muzike. S. S.

U ovo vrijeme čestih ministarskih sastanaka na vrhu i posjeta delegacija, nije ni čudo što su se i Šibenčani počeli spremati da ugoste neke poznate i istaknute goste, ali ne! U ovom se trenutku ne radi o dočeku ili ispraćaju visokog gosta već marljivi radnici razvlače novo platno koje građani mogu kupiti u prodavaonici »Ribomaterijala«.

Tekst: Z. Kabok
(Snimio: D. Perković)

R. Stupin

PERA

isnici

zaštiti —
e, bilo je
govora.

ano prob-
je u redu,

— pokat-

am, priča

plejade

službe u

idrič», o-

nost rev-

a. Nije se

la netko

čkog kru

a da ja

o, upitao

trao sam

tako su

lalo se, i

a, da za-

u torbi,

om ima-

alat, ra-

Kad bih

sljedila

dleznima,

om dis-

dug i

ak; pro-

ne znači

novi slu-

san do-

za? Sva-

žaja kad

nako in-

a sine»,

roz zube,

jesi lud!

aviš En-

o »ustra-

o», ti...

rao ina-

anje iz

a svoga

prisilja-

te karton,

nitko ne

o poneki

tvornič-

bogzna

ski i te

napišite,

govorno-

o drugo!

in zaštite

šest i sa-

mo i a uni-

je i uop-

movala,

pristu-

riješe-

neće bi-

lok nam

društve-

bude is-

ajedni-

ovisnik

ine ču-

ni bili

O. Č.

dova

idbe»

Siroso,

BIHAC

— VAC —

— u Is-

na pu-

— u Is-

— u Is-

— u Is-

— u Is-

Što kažu građani

Parking je veliki problem

Jedan od najvećih komunalnih problema Šibenika jesu parkirališta. Postojeća kod željezničkog kolodvora nitko izdaleka ne može zadovoljiti potrebama niti zimi, a kamoli u ljetnim puno sezone. Automobili su parkirani doslovno na svakom raspoloživom centimetru ceste, dijelom i na trotoarima, tako da je na pojedinim mjestima kretanje pješaka gotovo nemoguće, a svakodnevni zastoji prometa posebice duž obale sasvim su normalna pojava. Dolaskom »pauka« ništa se značajnije nije promijenilo niti se može promijeniti. Sasvim slučajno, u prolazu uhvaćena izjava jednog prometnog mladićara »Ne možeš opet sve automobile maknuti« najriječnije govori o tome da je prava namjena »pauka« u Šibeniku nemoguća. Takvo vozilo najviše dolazi do izražaja u sredinama gdje su riješeni parking-problemi, pa se za svaki prekršaj može primijeniti takva sankcija. Kod nas nužno dolazi do arbitraže.

Ivo Markulin, umirovljenik:

— Parkirališta su kriminalna, toliko je gužve da se ne može proći, o tome se uopće ne vodi računa. Opet smo nepripremljeni za sezonu, trebalo bi voditi računa o tome. A što se može kada su općinske mogućnosti veoma male, ne znam zaista kakvom bi se rješenju moglo pribjeći, posebice sada, kad je sezona.

Stevo Pavlović, predsjednik Turističkog društva Šibenik:

— Stanje je krajnje kritično, mjesta naprosto nema. Turistima koji su smješteni u blizini grada trebalo bi sugerirati da ne idu kolima u grad. Posebna je gužva duž ulica Bratstva i jedinstva i Borisa Kidriča. Ono jedno parkiralište kod Željezničkog kolodvora nikako ne može zadovoljiti potrebama. I mislim općenito, da grad nije pripremljen onako kako bi trebalo.

Milan Jušić, strojarski tehničar:

— Iz Tijesna sam, morao sam obaviti neki posao u gradu, a kola sam ostavio kod Vatrogasnog doma, tamo je jedino bilo mjesta. U Šibeniku je taj parking-prostor problem već odavno. Nije nikako riješen i to je vrlo bolno pitanje. Mislim i da to nije lako riješiti, posebno u starijoj gradskoj jezgri.

Ankica Gašparov, službenica:

— To s parkiralištima u Šibeniku problem je otako znam za sebe. Najbolje je, ukoliko je to moguće, u ove dane automobilom se i ne koristiti, jer se vrlo lako može upasti u gužvu i kolone iz kojih se teško izvući. Ne znam gdje bi uopće u gradu bilo prostora za parkiranje, nemamo toliko površina, možda bi trebalo graditi parkirališta na kat... Inače primijetila sam da zimi na našem jedinom parkiralištu kod Željezničkog kolodvora znade biti dosta mjesta, ljudi kao da nisu stekli naviku, ili ne žele platiti...

B. Perića

ČOVJEČE, (NE)LJUTI SE

Podstanarska tuga je golema

Ništa zanimljivije do li »preljevati iz praznog u šuplje«.

Zaista volim takve situacije. I smrtno ozbiljne face koje čine fintu da ne vide da je u pitanju »prazno i šuplje« i ništa više.

Njihova zaokupljenost tim svojevrstnim driblingom bez lopte postaje prosto zarazna i teško joj je odoliti.

Neka onda ne čudi brojnost poklonika — i te stvari.

No, sve to navedeno nema veze s onim što hoću (dolje) reći — ali nema veze!

Hoću naglasiti samo da se radilo o nuzgrednim refleksijama prije negoli sam uspio dobiti vezu (telefonsku) sa ovomjesešnim Studentskim centrom, u narodu poznatijem kao Student-servis.

● Pozdravljam, velim, vašu sjajnu inicijativu! To se zove imati nos!

— A koju to? Više ih je, znate! Čujem s druge strane čili muški glas.

● Pa, onu koja je prerasla u odluku već, a odnosi se na očuvanje učeničkog i studentskog standarda. Riječ je zaista o sjajnoj stvari! Kako vam je samo palo na pamet! Osloboditi gazde i gazdarice, koji učenicima i studentima izdaju sobe i slične stvari na korištenje, »te-gobne« poreske obveze uz uvjet da pri tom posreduje Studentski centar, predstavlja korak od »tisuću milja«, ono što se kaže! To znači zadovoljenje svih zainteresiranih subjekata: zapravo: gazda (i gazdarica) koji na taj način neće plaćati porez i učenika (i studenta) koji više neće ili barem ne bi smjeli imati problema »pronalaskom« svojih privremenih obitavališta.

— Nema posebnog razloga za čuđenje, druže! Naš Centar se oduvijek proklamirao i borio za poboljšanje, a u najmanju ruku i za očuvanje, učeničko-studentskog standarda. Ne znam koliko su vam poznati naši napor da organiziramo efikasnu društvenu prehranu za tu kategoriju, izborimo se za popuste u prijevodu i slične stvari.

● Poznato mi je mnogo toga! Nego, vezano s ovim slučajem, vi ćete znači posredovati kod traženja smještaja za učenike i studente, a uz vašu potvrdu izdavači soba i sličnog bit će oslobođeni poreza?

— Svakako! Uvjet je da se te usluge pružaju našim posredstvom.

REKLI SU:

U prosjeku troje radnika (godišnje) u zatvoru

● Ima li u »Šibeniku« otuđenja društvene imovine ili »krađe« kako se u narodu kaže i kako takve sporove rješavate?

— Za krivične postupke oštećenja društvene imovine vrlo teško se saznaje, izuzev ako nas obavijesti sud. Kod nas je valjda neka lažna solidarnost, kao dobar je to čovjek i treba mu oprostiti otuđenu imovinu. Takav stav pravna služba ne može prihvatiti, jer je jasno da je imovina otuđena od svih radnika. Griješ se i u tome što se radnik, nakon izvršene kazne zatvora, brzo nađe ponovno u radnom odnosu kod pravnog subjekta pa se na taj način izgrava sudska sankcija zabrane rukovanja društvenim sredstvima koja traje onoliko koliko je odredio sud. Kod nas ima veoma mnogo poslova (trgovci, poslovođe, ugostitelji) gdje se rukuje društvenim sred-

● Uz 20 posto ili bez!?
— Molim!
● Mislim na vašu uobičajenu tarifu od 20 posto provizije za posredovanje.
— Ma, o čemu to vi? Mi o ovamo nastojimo i muku mučimo da se izborimo za akciju od općeg društvenog interesa i značenja, a vi... Slušajte...
Nisam imao zbilja vremena za slušanje, jer sam već »vrtio« Općinsku upravu prihoda.
— Uprava prihoda. Izvolite, čujem mrzovoljni glas.
● Samo nekoliko pitanja, velim. Kako ste se mogli odreći tako značajne stavke kao što je naplata poreza onima koji izdaju sobe na korištenje učenicima i studentima?
— Je li vi to...

● Ne, velim odriješito. Pitanje je naj-zobilnije.
— Pa, znate li vi onda da je u pitanju odluka Općinske skupštine koju mi kao općinski organ moramo poštivati i provoditi. Nisu u pitanju samo nekakve naše ocjene i procjene!

● Ipak imate nekakvo mišljenje?

— Nemamo!

● A koliko inače imate ili koliko ste imali slučajeva, prije ove inicijative Studentskog centra i odluke, naplate poreza s osnova iznajmljivanja stambenog prostora učenicima i studentima?

— Čovječe, imate li vi pojma o poslovnjosti tajni i inače? I još k tome telefonom!

● Drugim riječima, slovi kao tajna koliki broj građana u Šibeniku prijavljuje svoje podstanare — učenike ili studente?

— Nije riječ o tome!

● A kažu da se do sada prijavljivalo, naravno ako nije bilo neke prijava od susjeda i slično, tek 5—10 posto izdavača soba! A ukoliko i dođe do »provale«, a i u svim drugim slučajevima, to u pravilu ide na konto učenika ili studenta — za sav iznos naplaćenog poreza, veća stanarina!

— Pa, u tome i jest štos i društvena opravdanost donošenja rečene odluke! Oni koji izdaju sobe na korištenje nemaju više razloga za, kako vi kažete, skrivanje iz straha da...

● Nemaju! Ili je to tek trik da ih izmamite na »svjetlo dana«, pa onda...
— Što vi to podmetate! Što vi mislite — tko smo mi? Pari da mi nemamo svoje organe, svoje inspeksijske službe, da nam je potrebno na taj način...

● Nije! Samo ti organi nisu baš naročito efikasni kad je u pitanju otkrivanje...

— Mislim da nema smisla razgovarati na ovaj način!

● Cijenica je ipak da pojedinci kad im je to u interesu, a to je obično u vrijeme kad im je potrebno dokazati podstanarski status radi lakšeg razrješavanja stambenog pitanja, zamole gazdu da ode u Upravu prihoda i da uplati »zaostali« porez za, recimo 2—3 godine unazad. Oni odu, bez ikakvih posljedica obave zadatak, zainteresirani pojedinac dobije željenu potvrdu i sve dolazi na svoje mjesto.

— I što hoćete time reći? Optužiti one koji vrše građansku...

● Ni govora! Neću!

I neću zaista.

Zašto baš ja!

VELizar

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra u Šibeniku dobrovoljno su dali krv: Vitoimir Bjelić, Dragan Protoga i Vlade Svirčić (Šibenik), Josip Drlja, Zeljko Vučemić, Kotori Pažanin, Davor Pažanin, Mate Skorin, Rino Gracin, Ivo Makelja, Ivica Lončarić, Dušan Kovačević i Zdravko Lugović (Primošten), Mate Latin, Erelka Granić, Kabok Karolj, Vilim Ivas i Velimir Granić (Vodice), Vjekoslav Ferara (Betina), Zeljko Petrina, Nikša Baranović, Obrad Krička, Branko Peran,

Cedomir Milak, Stipe Dodig, Zoran Bokun, Josko Skorić i Markinko Orlović (TLM), Slobodan Bulatović (»Štampa«), Dane Salinović i Simo Petrićević (Klub DDK Crvenog križa), Nino Carev (»Slobodna plovidba«), Igor Puće (MTRZ), Franjo Mlakar (»Šibenika«), Lazo Tišma i Tomislav Bunardžija (TEF), Dragan Dević, Nihad Kekić, Nikola Beštak, Alija Ibršimović i Nikola Pešić (ORA »Jadran«).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim darovateljima.

stvima. Posebno zabrinjava ponašanje određenih stručnih službi koje radniku, dok je na izdržavanju kazne zatvora, ne evidentiraju prekid radnog odnosa i tako je radnik u isto vrijeme i na izdržavanju kazne zatvora i u radnom odnosu te prima i osobni dohodak i naknadu za rad u zatvoru. Takvo ponašanje zabrinjava tim više što »Šibenika« u prosjeku ima 3 radnika godišnje u zatvoru. Najveća do sada izrečena takva kazna je 5 godina i 3 mjeseca. Jedna radnica dobila je 36 mjeseci zatvora za pronevjeru od 180.000 dinara što očito pokazuje da se to krivično djelo »ne isplati«. Ljudi obično misle da kad vrata novac neće biti suđeni što nije točno. To je samo olakšavajuća okolnost.

(T. Balin, rukovodilac Pravne službe SOUR-a »Šibenika« u razgovoru za list »Šibenika«)

IZMEĐU JUČER I SUTRA

Tri „kapućina“

INFLACIJA pritišće sve, pa i sportske organizacije. Kako planirati budžet za iduću sezonu na Šubičevcu i Baldekinu, kada cijene svakodnevno rastu, vrtoglavo nezaustavljivo?!

— Vjerovao ti ili ne, ali nas će jedno gostovanje na jesen u Beogradu koštati blizu 80 milijuna starih dinara. Samo se avionska karta plaća 2 milijuna. A tko zna hoće li se na tome i ostati — glasno su meditalirali nedavno uz »kapućina« članovi Predsjedništva »Šibenke«. Ne slučajno. U »kafić« su stigli sa sjednice, na kojoj su raspravljali o cijeni ulaznice na Baldekinu za iduću sezonu.

— Vrijedi li ulaznica za prvoligašku košarku koliko »tri kapućina«? — pitao me predsjedavajući »Šibenke« Vlado Cović.

Ako bismo to »preveli« na sadašnje cijene, karta za »Šibenke« utakmice koštala bi između 500 i 600 dinara. Cijena ulaznice bit će fiksna za cijelo prvenstvo. E, kad bi tako bilo i sa »kapućinom« do proljeća?!

X X X

NIKAD ga nisam vidio tako ljutog. Ni onda, kada su ga »igrami« eliminirali s prvoligaške sudačke liste. Tomislav Copic, nekadašnja šibenska sudačka perlička, a danas jedan od nogometnih zanesenjaka u šibenskoj sudačkoj organizaciji nije imao volje za razgovor o svom sportskom putu. Samo je promrsio: — Napiši da se ostavljam svega. Dosta mi je »kuhinja« sa sucima u jugoslavenskoj nogometnoj kući. Sistemom »ja tebi — ti meni« sa saveznih lista nestaju kvalitetni i perspektivni suci, a ostaju problematični. U svakom smislu. Nogometnom i ljudskom.

Brisanje Šibenčanina Cipitela s drugoligaške liste povod je Copicova razumljiva revolta. Kažem razumljiva, jer Cipitelu je zaista mjesto na listi, s koje su ga potisnuli Banjolčanin Šipka i slični arbitri, u čije su se loše (sudačke) osobine uvijek svi, koji su barem malo osjetili »miris« drugoligaških »ratišta«.

»Slučaj Cipitelo« nije, na njegovu i našu žalost, nikakva novost u šibenskoj sudačkoj praksi. Nadarenog arbitra zadesila je jednaka sudba kao njegove šibenske prethodnike Tomislava Copicu, Ivicu Peraku i Petra Beriću. Koplja »vrhovnih sudaca« u sudačkim vrhovima lome se u pravilu na leđima šibenskih sudaca. A to, ni uz najbolju volju, ne mogu smatrati slučajnim.

X X X

SLUČAJAN bijaše susret s Borisom Paškvalinom, mladim ekonomistom betinskog škvera i dugogodišnjim prvotimcem betinskog »Brodograditelja«, koji večeras počinje još jednu bitku u zapadnoj skupini Međurepubličke vaterpolske lige.

— Nikad jača liga, Kranjski »Triglav«, zagrebački »Medveščak« i »Opatija« ne kriju prvoligaške ambicije. Jaki su i »Biograd« i riječki »Burin«. Ove godine ćemo imati muke i za opstanak — plaši se Paškvalin.

Vratar Parun i Protega su Šibenčani, koji su se već udmačili u betinskom sastavu. Ove sezone betinsku kapicu nosi i dojučerašnji »Solarisov« prvotimac Krnić. Korisna je to praksa, koja bi, međutim, trebala dobiti i preciznije, svrsishodnije stručne okvire. Točnije, zašto se u »Brodograditelju« ne bi preko ljeta okušali i perspektivni, a ne samo otpisani »Solarisovi« igrači?!

Naravno, to već zadire i u Registracijski pravilnik Vaterpolskog saveza Jugoslavije. A inicijativa u tom smislu može poteći upravo iz šibenskog prvoligaša. Slično, kao što je »Šibenka« osnivanjem »Osvit-Poliplasta« potakla dvojne licence za mlade igrače, što se pokazalo i te kako korisnim, te postalo legalnom, jugoslavenskom praksom.

Ivo MIKULIČIN

LJETNA INVENTURA

Vratio se Mamula

»U jednom trenutku činilo mi se da će nam se raspasti momčad, ali sve je riješeno na zadovoljavajući način. Još samo da dobijemo jednog kvalitetnog napadača. Kurbašu iz »Zagreba« ili nekog sličnog«, mirno nam je komentirao zadnje dane prijelaznog roka Maksim Brkić-Pancirov, predsjednik NK »Šibenik«.

Šubičevac zapravo ne pamti takvu fluktuaciju igračkog kadra. Otišli su Cvitanušić, Maletić, Sušnjara, Godinić, Matić, te Ivan i Mile Petković. Vojnikom je postao Denis Erceg, a kopačke o klin objesili su Jović, Viđak i Mrvić. Pristigli su Peštalić (iz »Spartaka«), Memić (iz »Čelika«) i Mlinar (iz vinkovačkog »Dinama«), Halilagić (iz tuzlanske »Slobode«), Petravić iz »Zagreba«, te Mamula (povratnik iz ljubijskog »Rudara«).

bački« Šibenčani, ipak, privole Kurbašu da se iz Kranjčevičeve ulice preseli u Končarevu. Šibensku, naravno!

LOVCI NA MLADE

»Inventura« je odavno obavljena i na Baldekinu. »Šibenkin« dres ubuduće će oblačiti Mišunov, Zorkić, Drobnjak, Raca i povratnik Karadole. Od Baldekinu su se (privremeno) oprostili Zurić, Furčić, Ko vačević, Livljančić, Prelević,

Pojačale su se i druge a ne samo Šibenke

— To su normalni potezi za »pravu« prvoligašku momčad. U potragu za mladima morat ćemo sve češće, jer sve je teže dobiti gotove igrače. Imam, doduše neslužbenu, informaciju da je »Cibona« iz različitih krajeva dovela u Tuskanc čak 16 mladih neprovjerenih košarkaša — uvjeravao nas je Slipčević.

ODGOĐENA SKUPŠTINA

Sezonska »inventura« odgođena je u Košarkaškom klubu »Revija-Elmes«. Razlog: nepoznat. Materijali za klupsku konferenciju pristigli su na vrijeme, ali je tajnica Zdravka Milković isto tako na vrijeme obavijestila novinare, članove i goste da se skup odgoda.

Za razliku od prošle sezone »Revija-Elmes« obavila je dobar »pazar« u prijelaznom roku. Boje šibenskog ženskog prvoligaša branit će u idućoj sezoni, tu već nema spora, Kornelija Kvesić, Maja Rak i Dragana Šimić. Tri mlade i kvalitetne igračice, koje će Amanoviću lanjsku upotrebu apaurina prije, za vrijeme i poslije utakmice svesti na minimum. No, vrijedi poslušati i one, kojima je oprez u krvi: — Ne treba ući samouvjereno u novo prvenstvo. I drugi su se pojačali, ne samo Šibenke. Uostalom, vidjet ćete na jesen kad počne prvoligaška utrka!

I. M.

Na Šubičevcu brojna pojačanja

Obnovljena momčad pod vodstvom novog trenera Alojza Renića već vježba na Vlačiću, gdje će ostati 12 dana, radi popravka krvne slike i odigravanja prvih pripremni utakmica, ali u klupskim kancelarijama nema mira. Završio je prijelazni rok za profesionalce, ali ne i za amatere. Do utorka »Šibenik« može dobiti još jednog željenog napadača. Za Zenčanina Milidraga rekoše da je skup. Možda »zagre-

že« Zvečević i Berak. No, bitne stvari se ne događaju samo u prvoj momčadi. Za osvježenjima je posegao i Tonči Slipčević, profesionalni trener za mlade. Visoki (208 centimetara) Mamić iz Livna više nije usamljen među »Šibenkinim« nadama. Iz Vrbnika (kraj Knina) stigao je još jedan mladi »toranj« Knežević. Prvoligašku sreću na Baldekinu probat će i mladi Spoljarić iz Gospića.

Na stazama revolucije

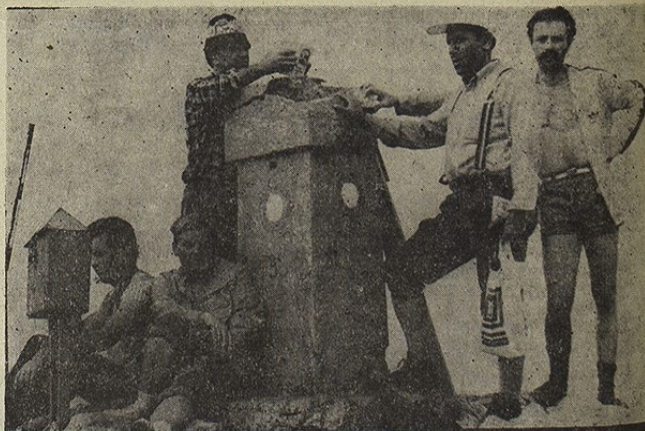
Šibenski planinari obilježili Dan borca trodnevnom pohodnom kroz Veliku Kapelu

Nakon gotovo dvogodišnjih odlazaka na jednodnevne izlete, ove su godine šibenski planinari za Dan borca organizirali trodnevni izlet u Gorski kotar, područje koje, osim prirodnih ljepota, ima i burnu i slavu prošlost, naročito iz NOB-a.

Posjetili su legendarnu Matić poljanu, mjesto gdje se odigrala tragična epopeja Druge brigade XII primorsko-goranske divizije, kada se u strahovitom snježnoj mećavi 24. veljače 1944. godine, pri temperaturi od -27°C smrlo 26 boraca. Na samom početku poljane podignut je spomenik u obliku kolone boraca. Tu su odali počast palim borcima i nakon kratkog odmora krenuli ka Jančarici, prijevoju na 1236 m/nm, gdje je smještena planinarska kuća i sklonište pored nje.

Drugog dana, u osvit, krenuli su prema Samarskim i Bijelim stijenama, pravom biseru planina.

Iako je ovaj trodnevni izlet za većinu sudionika svojevrsno planinarsko kaljenje, svi su jednodušni u mišljenju da je ljepota i ugođaj doživljenog vrijedan uloženi napora. Ovo je samo priprema za Triglav, na koji se spremaju tokom ovog ljeta.

Planinari »Kamenara« na najvišem vrhu Kapele Bjelolasici 1533 m (Snimio: M. Imamović)

RO »DANE RONCEVIĆ«
ŠIBENIK

raspisuje

NATJEČAJ

za uspostavljanje ugovornih odnosa o međusobnim pravima i obavezama s učenicima završnog srednjeg stupnja usmjerenog obrazovanja

U škol. god. 1986/87. uspostaviti ćemo ugovorne odnose s učenicima koji se obrazuju za zanimanje

BRAVARA IV stupnja: 10 učenika IV. godine obrazovanja

Pravo natjecanja imaju kandidati koji nemaju obaveze prema drugim OUR-ima i RS a ispunjavaju ove uvjete:

- da su zdravstveno sposobni za zanimanje bravara,
- da su ispunili uvjete upisa u traženu godinu obrazovanja,
- da su voljni zaključiti ugovor o međusobnim pravima i obavezama.

Kandidat koji bude izabran i potpiše ugovor o međusobnim pravima i obavezama stječe pravo:

- na obavljanje prakse u RO
- na pripravnika staž prema samoupravnom općem aktu RO
- na sudjelovanje u raspodjeli sredstava za osobne dohotke prema samoupravnom općem aktu RO
- na zasnivanje radnog odnosa u RO na neodređeno vrijeme u skladu sa zakonom i zaključenim ugovorom

i preuzima obaveze:

- da će školovanje završiti u roku određenom nastavnim planom Centra za odgoj i obrazovanje
- da će uredno obavljati propisanu praksu u RO
- da će odmah po završetku školovanja ostati u radnom odnosu u RO najmanje onoliko vremena koliko je trajao ugovorni odnos
- da će Radna organizacija nadoknaditi sve troškove koje je RO imala u vezi s njegovim školovanjem, ako bi promijenio školovanje odabranog zanimanja bez pristanka RO bilo svojom voljom, krivnjom ili ne bi završio školovanje u propisanom roku.

Izabranim kandidatima RO preko Zajednice usmjerenog obrazovanja općine Šibenik osigurava kredit — stipendiju, ako ispunje uvjete natječaja za odobravanje kredita — stipendije. Pisanu molbu s dokazima o ispunjavanju uvjeta kandidati trebaju dostaviti Općem sektoru Radne organizacije.

Natječaj ostaje otvoren 30 dana od dana objavljivanja u »Šibenskom listu«.

**OSNOVNA SKOLA »PAVLE PAP-ŠILJO«
SKRADIN**

Na temelju odluke Savjeta škole prodaje se

JAVNIM NADMETANJEM

aluminijски kiosk sa WC opremom, veličine 30 m², godina proizvodnje 1972. u ispravnom stanju. Početna cijena 250.000 dinara.

Pravo učešća imaju sve pravne i fizičke osobe koje prethodno polože 10 posto početne cijene. Nadmetanje će se održati u ponedjeljak, 14. srpnja 1986. godine u 10.00 sati u prostoriji škole.

Aluminijски kiosk može se pogledati na dan nadmetanja od 8 do 10 sati.

**SIRO »STAMPA«
ŠIBENIK**

Na osnovi odluke Radničkog savjeta od 3. srpnja 1986. SIRO »STAMPA« Šibenik raspisuje

NATJEČAJ

za uspostavljanje međusobnih prava i obaveza sa učenicima I semestra završnog stupnja srednjeg usmjerenog obrazovanja u Grafičkom obrazovnom centru Zagreb, u školskoj godini 1986/87.

1. Ručni ili strojni slovoslagar	1 učenik IV stupanj
2. Tiskar za visoki knjižni tisak	2 učenika IV stupanj
3. Reprofotograf	2 učenika IV stupanj
4. Monter-kopista	1 učenik IV stupanj

Uz molbu kandidati trebaju dostaviti:

- prijepis svjedodžbe I. i II. razreda pripremnog stupnja usmjerenog obrazovanja.

Osim ispunjavanja potrebnih uvjeta za upis u navedeni centar, kandidati moraju ispunjavati i ove uvjete: — da nemaju zdravstvenih i drugih zapreka za obavljanje poslova i radnih zadataka navedenih zanimanja — da su voljni sklopiti ugovor o međusobnim pravima i obavezama.

Kandidati koji budu izabrani i potpišu ugovor o međusobnim pravima i obavezama stječu pravo na:

- smještaj u domu učenika u Zagrebu
- obavljanje prakse u RO
- pripravnika staž pod uvjetima utvrđenim SOA RO
- zasnivanje radnog odnosa na neodređeno vrijeme a prema ugovoru o međusobnim pravima i obavezama

Izabranim kandidatima Radna organizacija preko OSIZA za standard učenika i studenata Šibenik osigurava kredit-stipendiju, ako ispunje uvjete natječaja za odobravanje kredita-stipendije.

Natječaj je otvoren 8 dana od dana objavljivanja u »Šibenskom listu«.

MALI OGLASNIK

MIJENJAM stan od 39 četvornih metara u Zagrebu za odgovarajući u Šibeniku. Informacije na telefon 23-307 u subotu od 14 do 16 sati. (2582)

NEISPRAVAN stroj za pranje rublja »Candy«, »Gore-nje«, »Končar«, stroj za posude i druge električne aparate možete popraviti u elektromehaničkoj radionici u Ulici Borisa Kidriča 73, telefon 27-979. Vlasnik Draško Petrović. (2594)

KUPUJEM dvosoban ili trosoban stan u Šibeniku. Ponude pod broj 2595.

PRODAJEM trosobnu staru kuću podno Šubičeva, u kamenu, s konobom. Površina 115 četvornih metara. Pogodno i za obrt. Upitati na telefon (059) 24-030. (2596)

OBITELJ s dvoje djece traži jednosoban ili dvosoban prazan stan. Ponude na telefon 27-702 od 19 do 21. sat. (2597)

IZNAJMLJUJEM podrum od 90 četvornih metara i prostoriću iznad podruma od 30 četvornih metara u Šibeniku, Istarska 19. Prostorija je pogodna za skladište ili mali obrt. Javiti se na telefon (059) 22-344. (2598)

KARLOVAC — ŠIBENIK: mijenjam jednosoban komforan stan u Karlovcu (društveno vlasništvo), 300 četvornih metara vrta, za odgovarajući ili veći u Šibeniku ili bližoj okolini. Ostalo po dogovoru. Milka Lešković, Dubrovačka 1, Karlovac. (2599)

LIJEPOG malog psića starog tri mjeseca dao bih besplatno u dobre ruke. Pitati na telefon 34-325. (2600)

TRAŽIM u najam garažu. Plaćam u devizama. Ponude pod broj 2602.

ŠTENAD Irske setere šampionskog porijekla, otac porijeklom iz Njemačke, majka iz Engleske, prodajem. Blažev, Save Kovačevića 7, 59211 Vodice. Šibenik (2601)

TRAŽIM u najam garsonjeru ili sobu. Plaćam dobro. Javiti na telefon 86-281. (2603)

PRODAJEM zbog bolesti i starosti kuću u Crnici, Trtar-ska 40, 180 četvornih metara bez potkrovlja i teren pogodan za gradnju garaža, uz put, struja i voda, papiri u redu. (2904)

DVA zaposlena mladića traže stan, garsonjeru ili sobu s kupaoćicom. Javiti se na telefon 29-044. (2606)

KUPUJEM vikendicu, ili stan uz more. Može i manja kuća ili pola vikendice. Sve mogućnosti dolaze u obzir. Cijene ponude na telefon 29-613. (2605)

PRODAJEM crno i bijelo vino na veliko. Cijena po dogovoru. Ante Rak (Bico), Rakovo Selo, Dubrava. (2607)

**SOCIJALISTIČKA REPUBLIKA HRVATSKA
SKUPŠTINA OPĆINE ŠIBENIK
VETERINARSKA STANICA**

Broj: 01—931/86.

Šibenik, 7. 7. 1986. godine

Veterinarska stanica Šibenik, Ul. bratstva i jedinstva br. 83 objavljuje

JAVNO NADMETANJE

za prodaju osnovnih sredstava

1. Putničko vozilo »Zastava«, tip 435 K, godina proizvodnje 1980. godine. RegistarSKI broj SI 291-51. Početna cijena 350.000 din. U voznom stanju.

2. Putničko vozilo »Zastava«, tip 435 K, godina proizvodnje 1980. godine. RegistarSKI broj SI 291-64. Početna cijena 450.000 din. U voznom stanju.

3. Putničko vozilo »Zastava«, tip 750 LE, godina proizvodnje 1981. godine. RegistarSKI broj SI 312-90. Početna cijena 400.000 din. U voznom stanju registriran do 3. srpnja 1987. godine.

Ponuđena OS može se vidjeti svaki dan, osim nedjelje, od 8—12 sati u Veterinarskoj stanici Šibenik.

Javno nadmetanje održat će se 18. srpnja 1986. godine u Veterinarskoj stanici.

Javnom nadmetanju mogu pristupovati pravne i građanske osobe koje prije početka javnog nadmetanja uplate 10 posto vrijednosti OSA za koje se nadmeću na blagajni Veterinarske stanice.

U SJECANJE

10. VII 1986. navršile su se dvije godine od smrti našeg dragog i nikad prežaljenog sina, brata, unuka i nećaka

**MLADENA
ŽIVKOVIĆA**

Vrijeme prolazi a tuga i bol za tobom, voljeni naš, ostaju u nama. U našim srcima kucać će i tvoje srce. Uvijek ćeš živjeti u našim mislima.

Ožalošćeni: otac Goran, majka Radmila, baka Ljubica, sestre Kristina i Magda, te stričevi Marjan i Živko. (578)

U SJECANJE

1. VII 1986. navršilo se 9 tužnih godina od smrti našeg supruga, oca i djeda

**JOSE
KARADOLE**

Uspomenu na tebe čuvaju supruga Doma, sin Ante, kći Zlata i unučad Lidija i Jole. (579)

U SJECANJE

16. srpnja navršavaju se tri godine od smrti naše voljene majke

**OLGE
PAŠKVALIN**

Prolaze godine koje ne donose zaborav, samo bolnu istinu da te nema, draga majko.

Živjet ćeš vječno dok žive oni koji te vole. Tvoje kćerke Trinidad, Anita i Soraja. (580)

TITOV (I NAŠI) BRIONI (2)

„Brzo ću se ja vratiti, ovdje je meni najljepše“

Obnavljanje Briona od ratnog razaranja uslijedilo je neposredno nakon oslobođenja, ali temeljitiji radovi počeli su zapravo 1948. Titov prvi posjet nedvojbeno je ubrzao mnoge procese bitne za buduću status otočja. Bilo je to razdoblje u kojem je na čelu Uprave otočja bio Vilim Štefan. Da bi se poslovi obavili kako valja, trebalo je načiniti svojevrsnu »inventuru«. Taj zadatak na početku 1948. dobila su trojica stručnjaka — Pevalak, Antić i Matić koji su iste godine izradili »Opći prikaz Brionskog otočja«. Bila je to zapravo posebna komisija za unapređenje i uljepšavanje otočja Brioni, u kojoj će kasnije um-

jesto Matića sudjelovati Freudenreich, a izvještaje o obavljenim zadacima izradila je 1952., 1953. i 1955.

Budući da je u međuvremenu počela i obnova do temelja razorene Pule i »Uljanika«, jer su se anglo-američke jedinice i uprava povukli tek 16. rujna 1947., više je građevinskih kolektiva iz unutrašnjosti priskočilo u pomoć. Među njima bila su i zagrebačka poduzeća »Granit« i »Novogradnja«, koja su 1948. i 1949. obnavljala oštećene brionske građevine.

U sklopu priprema za buduću namjenu Briona, složenije projekantske zahvate obavljala je grupa

arhitekata po odluci tadašnjeg Izvršnog vijeća Sabora NR Hrvatske. Tako je na mjestu prošene vile »Otto« po projektu što su ga načelnili arhitekti Crnokrak, Gaj, Kralj i Premuzić, 1953. podignuta »Bijela vila«, rezidencija predsjednika Tita na rtu Turanj Velikog Briona. To je jednokatna građevina pravokutnog tlocrta, koje je suteran okrenut prema moru, a krov joj je od kanalic. Na prvom katu je Predsjednikov apartman, danas opremljen i uređen jednako kao i u vrijeme kad je drug Tito u njemu živio i radio.

Do dovršenja »Bijele vile« Predsjednikova rezidencija bila je »Vila Jadranka«, zdanje podignuto još prije prvog svjetskog rata, renovirano 1949., a adaptirano 1960. Smještena na rtu Slanac, od 1953. ugoš-

Brioni u starim zapisima

Brioni se često spominju u srednjem vijeku, u dokumentima kojima su carevi i pape ustupali porečkim biskupima prihode od tamnošnjih solana i ribarenja. Solane su kasnije prešle u vlasništvo Mletačke Republike, iako je otok sve do XVIII stoljeća pripadao venedicijanskoj porodici Cornaro.

Prvi nešto detaljniji zapis o Brionima i životu na njima potječe iz 1530. U geografiji Istre Josephus Faustinus piše:

»Na otoku je lijepo naselje, čije stanovništvo mnogo radi u otočkim kamenolomima, iz kojih se dragocjeni građevinski materijal šalje u Veneciju. Iz toga doba, a mnogo manje iz antičkog, potječu veliki kamenolomi na otoku.«

O brionskim kamenolomima sto godina kasnije (1630.), u djelu »Opis luke i grada Pule«, piše francuski arhitekt, graditelj pulskog Kaštela, Antonio de Ville:

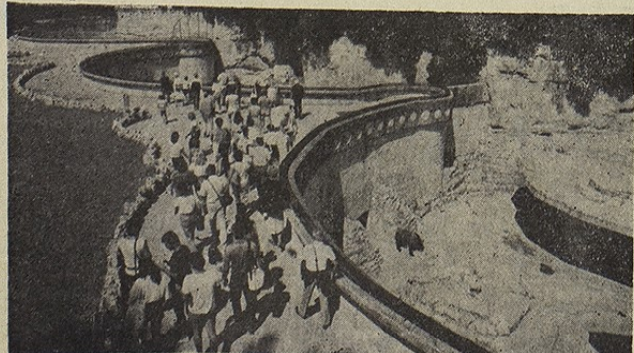
»Otok Brioni, koji leži pred ulazom u pulsku luku, čuven je po svojim kamenolomima, u kojima se lomi kamen slabiji od mramora, ali bolji od običnog vapnenca. Mlečani su podigli mnoge građevine na tom otoku. Stanovništvo je tamo malobrojno, polja bez naročita prinosa.«

I novigradski biskup Tomasini 1681. hvali brionski kamen, dajući mu prednost pred rovinjskim. Stoga nije ni čudno što se i danas kazuje kako su mnoge poznate građevine na drugoj obali Jadrana sagrađene od brionskog kamena pa tako i čuvena kupola Teodorikovog mauzoleja u Raveni, promjera deset metara.

Uz vađenje kamena i ribolov, Brioni se u starim spisima spominju zahvaljujući plodnim livadama. Generalni upravitelj Dalmacije 1571. godine predlaže mletačkom Senatu da se sijenja za konjicu u Zadru dopremi sa — Briona.

Gospodarski procvat Briona, koji traje do ranog novog vijeka, međutim, počele su ugrožavati epidemije koje su, donošene s Istoka, uništavale stanovništvo i stoku. Zapis iz 1312. kazuje da je te godine Brione pogodila dvostruka epidemija kuge, zbog čega su otok napustili i benediktinci, čije imanje uz baziliku u zaljevu Madona nakon toga propada. Kuga hara Brionima ponovno 1412. Stanovništvo je toliko stradalo da je Pula morala naseljavati otok. Epidemija je zahvatila otok i 1504. pa joj stanovništvo u obrani podiže crkvicu sv. Roka, zaštitnika od kuge. Sv. Roko bio je nemoćan i kuga hara ponovno 1590. pa 1631., što utječe na zamiranje života na otoku, pogotovo otkako su u isto vrijeme uslijedile i nevolje s malarijom. Otok je zbog toga gotovo opustio, livade i polja prekrila je makija, vrijedna zdanja nagrizla zub vremena, o čemu biskup Tomasini 1681. svjedoči:

»...Ima pedeset stanovnika, koji žive u četrnaest kuća i obrađuju zemlju. Zbog nezdrave klime, zemlja ostaje često prazna, tako reći napuštena.«

U golemim izdubljenjima nekadašnjeg kamenoloma smješten je zvjerinjak

Piše: Mirko UROŠEVIĆ

U »Bijeloj vili« na Brionima udareni su temelji »trećeg svijeta«. Tri prijatelja i borca za mir s triju kontinenta ponovno su zajedno: Nehru, Naser i Tito. Dva dana teku razgovori, snuje se mir čovječanstvu na postavkama koje je predsjednik Tito izgovorio još potkraj 1954. u Parlamentu u New Delhiju. Poslije trojnih razgovora na Brionima, u četvrtak, 19. srpnja, potpisana je »Brionska deklaracija«, temeljni dokument pokreta nesvrstanosti

čavala je najviše goste i ugledne ličnosti. Najmlađa »Vila Brionka«, podignuta je 1957. u uvali Dobrinke po kraj Bizantinskog castruma, po projektu V. Glanza. I u njoj su odsjedali najviši gosti.

Hoteli su obnavljani istodobno. Pod nadzorom arh. Kralja, hotel »Karmen« je već 1952. obnovljen i djelomično opremljen, ali je konačna adaptacija bila tek 1976. Hotel »Istra« je na mjestu bombardiranog »Neptuna II« i obnovljen je po rješenju arh. M. Hankovića 1962., a završno opremanje bilo je izvedeno pod nadzorom arh. T. Benčija. I današnji »Neptun« bio je oštećen u bombardiranju (ondašnji »Neptun« III). Obnavljao ga je 1952. arh. Glanz. Današnji izgled dobio je hotel nakon radova između 1976. i 1979. po projektima arh. Solteza i Vuksanovića. Uz taj hotel je zimski bazen podignut još u Kupelwieserovo vrijeme, a 1965. adaptirao ga je arh. Butorović.

I ovaj letimičan pregled građevinskih zahvata rječitro kazuje kako se na Brionima gospodarilo domaćinski, s osjećajem za mjeru i prirodni sklad. Naravno uz građevine, obnavljan je još i biljni i životinjski svijet, koji rat također nije poštedio. A o svemu se tome zdušno brinuo, kao istinski domaćin, predsjednik Tito, o čemu svjedoči i dr. Franjo Radišić:

»Drug Tito je zatekao Brione dru kćije od onih iz priča i prospekata. Bilj su porušeni, ali ga to nije obeshrabrilo... On je utvrdio koncepciju razvoja i odredio buduću namjenu Brionima. Osobno je davao zadatke i upute gdje, što i kako treba uraditi... Zahvaljujući njegovu osobnom angažiranju, Brioni su danas jedinstven spoj bogate flore, rijetke faune, vrijednih povijesno-kulturnih spomenika i komfornih objekata... Kad je odlazio s Briona, uvijek je govorio:

»Brzo ću se ja vratiti, ovdje je meni najljepše...«

A ta vraćanja otocima počela su u ožujku 1949. Na izmaku studene

i teške zime, koja je i na međunarodnom planu donijela nova iskušenja, predsjednik Tito se u brionskom miru, između kratkih predaha i susreta s delegacijama pripremao za nove napore. Iz tog vremena ma lo je dokumenata, sjećanja je više.

U novinskim kronikama zabilježeno je na istaknutom mjestu da je 31. ožujka 1949. predsjednik Vlade FNRJ primio na Brionima 150 predstavnika hrvatskog, slovenskog i talijanskog stanovništva Istre i Slovenskog primorja.

Drug Tito im je govorio o političkom, privrednom i kulturnom trenutku Istre i Rijeke, teritoriju koji je u odnosu na druge krajeve nešto kasnio u obnovi. Zato je osnovano Ministarstvo za novooslobođene krajeve. Predsjednik je istakao da treba graditi prugu Lupoglav — Štalije i probiti tunel kroz Učku. Govorio je i o zajedničkom životu Hrvata, Slovenaca i Talijana u ovim krajevima.

Tito je na Brionima ponovno u srpnju. Najprije je 1. srpnja 1949. primio predstavnike jugoslavenske zone STT, koji su mu na poklon donijeli sportski čamac i album slika o izgradnji svoga kraja. Deset dana kasnije Predsjednik govori na narodnom zboru u Puli pred oko 40.000 građana, a 12. srpnja primio je na Brionima delegaciju istarskih svećenika u kojoj su bili Tomo Ban ko, Božo Milanović, Ivan Pavić, Marko Pelozo, Vjekoslav Premate i Srećko Stifanić. Predstavnici grada Pule kod Tita su na Brionima 24. srpnja.

Toga ljeta predsjednik Tito je ostao na Brionima do kraja kolovoza, u međuvremenu je primio delegacije II kongresa Sindikata pomoraca, lučkih i brodograđevnih radnika, te predstavnike »Istarskih boksa« iz Rovinja. U međuvremenu u »Uljanik« je dočegljen trup potopljenog broda »Ramb« III, od kojega će za tri godine vrijedni brodograđitelji načiniti Titov brod mira — »Galeb«. Bit će to prilike za nove susrete.

(Nastavlja se

KRITIČKO OKO

Piše: Pero MIOČ

Zastava je spušte- na - Festival traje

Zastava je spuštena. Grad je opustio. Prelomio se. Nitko me ne može razuvjeriti: Festival je duša ovoga grada! Zašto se često ne želimo vidjeti i priznati. Šibenik bez ovog velikog festivala za male nikada ne bi bio ono što jest na zemljopisnoj karti srca. Ovakvo, Šibenik je jedan i jedini! Nažalost, to se vidi bolje s odstojanja, iz nekih dalekih geografskih rakursa nego iz samoga grada. Festivalu zastavu smo spustili, ali Festival traje dalje. Do novog, 27. svečanog otvaranja u tisućama kulturnih žarišta diljem svijeta stvarat će se novi programi, nove vrijednosti, nove ljubavi, a mislit će se na naš Šibenik. Šibenik na takav način postaje domovina svih. Svi neće doći, doći će samo najbolji.

U našem listu pratili smo zbivanja, pa ih moramo i zaključiti. Ostali smo vam dužni svoj osvrt na posljednje programe, pa ćemo krenuti redom.

Pionirski kulturni centar iz Titograda godinama gaji repertoar Pionirskog pozorišta, ali nikako mu se posrećiti da napravi veći pomak od one čudesne predstave »Plava boja snijega« koja je ovom Centru i nama prije nekoliko godina donijela toliko radosti. Da li je kriva repertoarska politika, da li objektivne okolnosti, da li nešto treće, tek, ovogodišnji njihov nastup ostat će na marginama svih kazališnih zbivanja, pa i iza njih, jer je njihova predstava u čistom vremenskom nesporazumu sa suvremenim trenutkom kazališnog stvaralaštva. Predstava »Dva vedra vode« je neopravdani historizam, arhaično artikuliran, skupivši u sebe sve poznate i naivne gegove koji škaklje i izazivaju smijeh na prvi pogled, a na drugi pogled — to su mjehurici od sapunice kojih više nigdje nema. Ta predstava ne ostavlja nikakvog mirisa. Dah joj je efemeran, a trag odvođi natrag, u minulo vrijeme bez recepcije i sporazuma s današnjim djetetom.

Folklorni programi na Festivalu djeteta imali su do sada više vizualnoatrakcijski nego historijsko-estetsku notu. Glazbeni urednik Edi Majaron potrudio se ove godine izborom ansambala i programa korespondirati s historicismom potkrijepljenim naglašenim estetskim valerima. Tako odabrani programi korespondirali su unutar sebe, međusobno i sa cjelokupnom festivalskom dramaturgijom. Vidjeli smo dva folklorna bloka. Prvi blok pripao je ansamblima »29. novembar« iz Kumanova i Pionirskom domu »Karlo« iz Skoplja. Konačni dojam otičao je kao evolucija od arhetipskog do suvremenog plesa sadržanog u konotacijama jednog bogatog nacionalnog folklor, da bi program bio poantiran »Ohridskom idilom« koja je selektivna reminiscencija na Hristićevu »Ohridsku legendu«. Program veoma zanimljiv, a pristup, sam po sebi, svojevrsna sugestija za moguću novi pristup polako zaboravljanom pučkom stvaralaštvu i folkloru uopće.

Drugi folklorni »blok« pripao je Folklornom društvu »Kres« iz Novog Mesta i KUD-u »Dorgu yol«, izvornom turskom ansamblu, iz Prizrena. Članovi slovenskog ansambala bili su izuzetno estetski događaj i obilježje informacija o jednom folkloru kojemu je prijetilo totalno zatiranje. Na najbolji mogući način ta ostavština je vraćena među nas, a vraćena je i u život, jer su joj ruku pružili mladi. Program je imao smišljenu unutarnju dramaturgiju, pa se dojmio i kao cjelovita dramaturška cjelina od kostima, rek vizita i glazbala do dramaturškog i estetskog krešenda. Bravo! A bravo i za članove ansambla »Dorgu yol« iz Prizrena! Bio je to do tančina uvježban i smišljen program. Ugodaj za oko i uho, te historijski sporazum sugeriran jasnom prepoznatljivošću. Zamirisali su daleki i čudni izmirski i anadolski neki mirisi. Folklor je ove godine ovdje bio s naglašenim razlogom! Narodno pozorište Zenica (Dječja scena) do sada nas je oduševljavalo svojim programima, vitalnošću i iskrenošću

svoga posla na liniji od ideje do realizacije. Ove godine ponudili su još jednu novu dimenziju, lutkarsku. U ovom agilnom profesionalnom kolektivu njeguju bržno amaterski pomladak, a glasno razmišljaju o profesionalnom lutkarskom ansamblu. Čestitamo, ali prigovarimo što su za svoj prvi ulazak u lutkarstvo odabrali jedan passe tekst, jednu šablonsku režiju, koja je opravdana jedino ako je okvir igri Mime i Baneta Janković. Ne pravi se novi teatar na starim nesporazumima, i nesporazumi moraju biti novi. Mima i Bane, koji su u ovu predstavu utkali prevelik dio sebe, nisu smjeli biti toliko »rasipni«. U mladim i dragim zeničkim glumcima prepoznavali smo dobro znane Jankoviće, a to je uzaludan posao, jer su Jankovići neponovljivi. Zeničanima sugeriramo oprez i više kritičnosti spram svojoj radosti.

Neki slični tonovi probijaju i kroz predstavu Pionirskog centra »Moša Pijade« iz Prištine. »Kekec i Moja« su također tekst prošlog vremena, a režija Kriste Berishe, ma koliko seriozna i teška i zahtjevana i poštena, nije tekla na liniji suvremenog senzibiliteta. Ovdje treba staknuti čudesno dobru igru nekoliko mladih prištinskih glumaca, ali upozoriti na »sumnjive« masovke, gdje je uvjerljivost padala. Više bih volio da su se ta djeca, toliko sposobna i draga, igrala, nego što su se mučila kreacijama, savladavajući preozbiljne uvjete redateljske zamisli. Svejedno, djeca su ih divno prihvatila, razumjela i srdačnim aplaudom nagradila.

Svečano zatvaranje (ako je otvaranje svečano, što ne bi i zatvaranje to bilo) nije imalo uobičajenog raskoša na koji smo navikli. Redatelju Anti Balinu ostavljeno je malo prostora za njegovu koncepciju. Svi atraktivniji ansamblu već su oputovali, pa mu je ostalo što mu je ostalo, a od toga se nije dalo napraviti nešto više od onoga što je napravljeno.

Festivalske programe pratili su redovite press-konferencije i studijski razgovori (ove godine s temom režije za djecu). Na tim razgovorima burnim i manje burnim indicirani su neki problemi. Govorilo se o zanosu i radosti igre, etičnosti u izboru sredstava na putu do cilja, o predpremi djece da čitaju metafore koje im odrasli nude, o metaforici uopće i podvođenju pod naglašeno spominjanu ironizaciju (neki su s tom ironijskom distancom naspram onoga što rade naprosto dojadili, pa što to rade ako im je odnos ironijski, zašto ne rade ono sa čime su sporazumni), o razlici između primijenjene (adresirane) umjetnosti i umjetnosti, o službi sugestije i sporazuma s djecom, o dramaturgiji. Problemi nisu posve razvezani, ali su dotaknuti. Mnogi su otišli u svom hedonističkom raspoloženju da je najbolje raditi upravo ona ko kako oni to rade, ali, nema sumnje, htjeli ili ne, morat će promisliti i o onome što su ovdje vidjeli i čuli, a i to će već nešto značiti.

Ako bismo iz ukupnih programa pokušali nešto izdvojiti, vidjeli bismo da se na ovogodišnjem Festivalu dosta toga događalo. Vidjeli smo i velike predstave, koje u općoj žurbi, nismo gotovo registrirali po njihovoj stvarnoj težini. Tu su prije svih ansamblu Slovenskog mladinskog gledališta, pa Mostarskog kazališta lutaka, pa Ljubljansko lutkovno gledalište (čiju su predstavu svi visoko ocijenili, osim mene, a kako sam ja u manjini, za sebe zadržavam svoj manjinski sud do kraja), pa Dječje pozorište »Boško Buha« iz Beograda i Malo pozorište »Duško Radović« iz Beograda. I ovom posljednjem programu sam ponešto prigovorio, ali sam opet ostao sam. Ostajem, dakle, sam. Od stranih programa ističem ansamble iz Nitre, Sao Paola, i prije svih Centralno kazalište lutaka iz Sofije.

Ako nam neke stvari nisu postale bliže, sigurno su nam barem jasnije, a i to je dovoljno za optimističko očekivanje novog otvaranja Festivala.

IZ RIZNICE ŠIBENSKOG MUZEJA

Gotička skulptura vrhunskog drvorezbara Dalmacije 15. stoljeća

Među malobrojnim sačuvanim spomenicima gotičkog drvorezbarstva u Šibeniku, ističe se skulptura sv. Ivana iz Muzeja grada Šibenika, dimenzija 180x70 cm koja se izvorno nalazila u crkvi sv. Frane i zaje dno sa skulpturom Bogorodice — danas vlasništvo Biskupskog ordinarijata, čimila kompozicijsku cjelinu podno velikog drvenog raspela.

Sv. Ivan u naravnoj veličini ukočena stava i tvrde modelacije, u odjeći koja se nabire na gotički način, raširenih ruku i izrazom boli na licu oplakuje raspetog Krista. Prema dokumentu koji spominje don Krsto Stošić, pišući o samostanu franjevac konventualaca, skulpture sv. Ivana i Marije izradio je u studenome 1441. godine za petnaest zlatnih dukata svećenik Juraj iz Splita.

U katedrali sv. Jakova nalazi se drveno Rospelo velike umjetničke vrijednosti, koje za gotičko drvorezbarstvo Dalmacije ima i posebno značenje jer je jedino od niza drvenih raspela signirano i datirano, iz čega je vidljivo da ga je izradio prvog dana mjeseca svibnja 1455. godine majstor svećenik Juraj Petrović, splitski kanonik.

Bez sumnje riječ je o istom drvorezbaru koji je 14 godina ranije izradio za crkvu sv. Frane skulpture sv. Ivana i Marije, koji predstavljaju mlade dječake i početnike radove majstora Jurja, te zbog toga i zaostaju u umjetničkoj kvaliteti za njegovim kasnijim radovima.

K. KALAUZ

Juraj Petrović: Sv. Ivan, 1441.
Jedna od primoštenskih plaža

Juraj Petrović spominje se kao ugledna i cijenjena ličnost Splita sredinom XV stoljeća, koji se pored odgovornih svećeničkih dužnosti (1445. bio je prokurator kapitula i kanonik crkve sv. Dujke, 1455. prepošt kapla, 1478. rektor crkve sv. Barbare) intenzivno bavio umjetnošću izrađujući po narudžbi brojne drvorezbarske radove za brojne dalmatinske gradove.

Kinematografija

„STRYKER“

(Kino »Šibenik«, 12. i 13. srpnja s početkom u 18.30 i 20.30 sati.)

PROIZVODNJA: SAD
REŽIJA: Cirio H. Santiago
GLAVNE ULOGE: Steve Zendor, Andria Savio
ZANR: akcioni

Svijet je zadesila užasna suša poslije nuklearnog rata i nedostatak dragocjene svježe vode izaziva žestoke okršaje između raznih grupa. Stryker je glavni pozitivni junak koji nemilosrdno uništava pleme brutalnih koji hoće da se dočepaju izvora vode. U toj nepoštenoj borbi koriste se sve vrste oružja.

U Vodicama otvorena Galerija »Bast«

„BAST“ bastion kulture

Potkraj lipnja u Vodicama je otvorena izloženo-prodajna galerija »Bast«. U tom mjestu, rekorderu šibenske turističke rivijere, u kojem pored tri velika hotela djeluje ljeti preko stotinu kafića i drugih gurmanskih »hramova«, pojava galerije predstavlja značajni kulturni događaj Vodicama i Šibenika. Zahvaljujući Mili Bastiću, zaljubljeniku lijepih umjetnosti, koji je svoju staru obiteljsku kuću adaptirajući prizemlje i kat pretvorio zaista u hram kulture i umjetnosti, dobili smo ljupki, topao prostor, estetski vrlo ukusan i uspio, koji će prema zamisli njegova tvorca, biti ne samo prodajno mjesto vrijednih umjetničkih djela ponajboljih naših likovnih stvaralaca već i mjesto susreta i druženja kulturnih radnika i umjetnika Vodicama i Šibenika i njihovih gostiju. Bit će to svojevrsan hram kulture u kojem će se stalno nešto događati, u kojem će se pored slikarskih i kiparskih ekspozicija udomačiti i poetska riječ i komorna glazba. A da će to zaista tako biti, svjedoči doživljaj s otvaranja, kada smo uz šezdesetak ekspozicija ponajboljih likovnih umjetnika iz naše Republike uživali u kratkom programu umjetnika Hrvatskog narodnog kazališta iz Splita (čelistica i dvoje glumaca) i serenadskom pjevanju naše najbolje muške klape »Šibenik« iz Šibenika. Poželimo da galerija »Bast« izraste i ustraje kao hram kulture i umjetnosti.

(Na slici: Lj. Ršumović u »Bastue«)

(Snimio: D. Perković)

Završena javna rasprava o Nacrtu plana općine do 1990. godine

Podrška izvoznoj orijentaciji

Okončana je javna rasprava o Nacrtu društvenog plana općine do 1990. godine, posljednjem u nizu dokumenata koji je objedinio planiranje cjelokupnog društveno-ekonomskog razvoja za ovo srednjoročje. Uvjeti u kojima će se taj plan ostvariti još su uvijek i složeni i teški pa je sasvim normalno da on potiče jednu optimalnu strategiju razvoja koja vodi računa o svim raspoloživim razvojnim faktorima i resursima.

Dalji razvoj socijalističkih samoupravnih društveno-ekonomskih odnosa, stabilniji privredni razvoj uz porast zaposlenosti i životnog standarda, skladniji i brži razvoj nedovoljno razvijenih dijelova općine, racionalno iskorištavanje i uređenje prostora te zaštita i unapređenje čovjekove okoline — osnovni su ciljevi i zadaci društveno-ekonomskog razvoja općine u narednom planskom razdoblju.

Onj proistječu iz Dugoročnog programa društveno-ekonomskog razvoja, a u skladu su i s Dugoročnim programom ekonomske stabilizacije i programom razvoja SR Hrvatske do 2000. godine.

Uz spomenuto, u Nacrtu društvenog plana općine za ovo razdoblje posebno se govori o izvozu i izvoznoj orijentaciji koja se ne bi odnosila samo na izvoz robe nego, s obzirom na komparativne prednosti, i na izvoz turističkih i prometnih usluga što bi znatno pridonijelo i zapošljavanju i daljoj stabilizaciji.

Svakome od tih segmenata posvećeno je posebno poglavlje a u izradi Nacrta korišteni su i planovi razvoja samoupravnih organizacija i zajednica općine Šibenik.

J. P.

„Seoska“ proslava

Svečana sedmica Skupštine društva, položeni vijenci na spomenik palim borcima i na grobove umrlih članova društva, zatim akademija u povodu 25 godina rada KUD-a »Ivo-Lola Ribar« iz Vrpolja, scenarij je po kome je proteklog tjedna tekla proslava amatera iz sela petnaest kilometara udaljenog od Šibenika, što smo i spomenuli u prošlom broju lista. Proslava kao proslava, tek jedna u nizu koje su na taj dan održane širom općine, ali Vrpoljanima značajna: njihovo kulturno-umjetničko društvo traje od 1961. godine, kada je neznatnih petnaestak kilometara bilo mnogo više i kada je u »toj gruboj sredini«, kako reče jedan od rukovodilaca KUD-a zvuk mandoline bio nešto sasvim novo, a nastup dramske sekcije prvovrstan medijski doživljaj. Mnogo više, međutim, od toga iznenađuje ponovno buđenje amaterskog rada i to u vrijeme za koje se može reći da je amaterizam upao u krizu. 1979. godine Vrpoljani su osnovali limesnu glazbu koja danas okuplja četrdesetoro mladih i koja je ponovno »povukla« rad ostalih sekcija, zamrljanih još 1967. KUD je danas nosilac kulture na tom području Zagore, radij predano i održava kontakte sa sličnim društvom iz Slavenskog Vrpolja i društvima s područja općine, ali to očito nije bilo dovoljno da na proslavu dođe netko od pozvanih. A gosti su trebali biti ljudi iz nekih radnih i društveno-političkih organizacija, SIZ-a za kulturu... U redu, predstavnici DPO vjerojatno su to dana morali biti prisutni na nekoj drugoj proslavi, ali zaista čudi nedolazak nekoga iz SIZ-a za kulturu, koji u krajnjoj liniji i financira rad »Ive-Lole Ribara«. Ili onih petnaest kilometara s početka napisa zaista nešto znače, ili je »seoska« proslava nekome suviše prozaična stvar. U svakom slučaju, ono neizbježno sa vrpolske pozivnice »...da uveličate našu proslavu...« bilo je iskreno.

Festivalska „ljepetlica“

FOTO-ŽURNAL

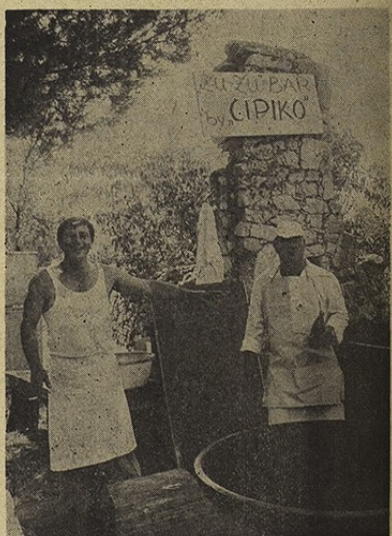

Vrijeme Festivala je već poodavno završeno, ali sjećanja na minule događaje još su prisutna. Kameron našeg snimatelja Daria Perkovića zabilježili smo ovu balerinu u imponantnoj pozi, nadahnutog osjećanjima, ali nam je pažnju privukla reakcija iz gledališta, gdje su mnogi uz uzdahe rekli »Kakva mačka!«

„CIPIKO“ VODICE

Putujući zu-zu bar by »Cipiko«, nije više novost među Vodičanicima. Prilikom svake velike proslave, glavni organizator ovog bara, Ante Roca popularni »Cipal« i Ante Bilan, dovedu zu-zu bar i udri briegu na veselje. Još jedna dosjetka kako se na originalan način može zabaviti uz jagnjetinu i dobro vino.

Tekst:
Z. Kabok
Snimio:
D. Perković

u prvom planu Sve prolazi a ostaje - nada

U našim žitorodnim krajevima sjetvi i žetvi pridaje se najveći mogući značaj. Baram se takav zaključak nameće gledajući televiziju. Zahvaljujući malom ekranu gledalac stekne dojam da je kruhu sve podređeno. Usput se uvijek iznova uvjeri u našu neorganiziranost i neodgovornost, ali i u — višesmjerni, današnji rad na poljima, ako to prilike traže.

Izuzetno cijeneći napore organizacija i pojedinaca od kojih očekujemo naš kruh svagdašnj, prilika je za podsjećanje na jednu drugu žetvu. O turističkoj žetvi je riječ. Traje nešto duže od one na poljima, ali je izuzetno zavisna od »sjetve«, od ponašanja svakog »žetovca«. Propušteno se ne može nadoknaditi, a neodgovornost višestruko vraća. Svima nam je to odavno poznato, a ima i dalje i jednog i drugog. Manjak kruha svagdašnjeg danas nije moguće sutra nadomjestiti. Unatoč tome, za kruhom svagdašnjim

tragali su gosti i domaćini u dijelu mjesta naše općine i tokom zadnjeg praznika. Jednako kao i lani, prekolani, kao prije deset ili petnaest godina.

Ili: u svega tri zadnja dana prošlog tjedna čak tokom dva nisu radile pošte i banke. Nije li to, ipak, malo previše u vrijeme (devizne) žetve. Upozoravano je na navedeno i lani, i prekolani, i prije deset ili petnaest godina, pa — ništa. Kao da ova žetva (turistička) traje cijelu godinu, kao da je izgubljeno moguće povratiti.

Drugi su, pak, i suviše revni tokom »žetve«, a »sjetvu« prepuštaju drugima. Sve uzimaju, ništa ne daju. Nezasićeni su, i neumorni, sada, a kad treba »sijati« nigdje ih nema.

Ipak, ruku na srce, nije sve tako crno, ali može i mora biti mnogo bolje. Tako, eto, sve prolazi, a ostaje — nada.

O. J.

SIBENSKI LIST

Izdaje INFORMATIVNI CENTAR: direktor Davorica BLAZEVIĆ, glavni i odgovorni urednik: Đuro BEČIR; korektor i tehnički urednik: Stjepan BARANOVIC; Uređuje redakcijski kolegij; LIST IZLAZI SUBOTOM; Adrese: INFORMATIVNI CENTAR, Šibenik, B. Petranovića 3; telefon 29-480; Radio-Šibenik: B. Petranovića 3; telefon 22-929; Adresa uredništva »Šibenskog lista«: B. Petranovića 3; telefon 29-929; Propagandna služba, telefon 23-668; Rukopisi se ne vraćaju; PRETPLATA na list za SFRJ za tri mjeseca 780 dinara; za pola godine 1560 dinara; za cijelu godinu 3120 dinara; Za inozemstvo dvostruko; Žiro-račun kod SDK Šibenik 34600-603-976; Tisak SIBO »štampa« Šibenik; Rješenjem Republičke sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH, broj 2829/1-1978, »Šibenski list« oslobođen je osnovnog poreza na promet